

111 189

Călăuza

BIBLIOTECARULUI

CUPRINSUL

— Spre noi și mari realizări pentru înflorirea con- tinuă a patriei	1
Fonea Evelin: Seară literară „30 Decembrie”	5
S. Benun: La atelierele „Grivița Roșie” muncitori poetți, muncitori cititori păstorați	9
Z. Basta: Din activitatea bibliotecii raionale Focșani	12
F. Amira: Prin câteva biblioteci pentru copii	15
C. Filoreanu: Difuzarea cărții la sat	20
Sergiu Signer: Relațiile dintre Biblioteca regio- nală și Colectura bibliotecilor	22
Toma Alexandrescu: Câteva cărți agrozootehnice	24
A. Zelinski: Cartea tehnică la îndemâna construc- torilor	26
Aron Grünberg: Folosirea datelor statistice pen- trecerea planurilor de muncă	29
Florian Banc: Să sprijinim cercurile de cultură generală	34
— Conferință asupra schimburilor internaționale de publicații în Europa	38
Mihai Novicov: Al doilea volum al romanului „Pământ destelenit”	42
Mic dicționar de biblioteconomie	
Lucrări de specialitate	
Calendar	
Vă recomandăm	
Știri	

12
1960

Știri

● **BIBLIOTECA CENTRALĂ DE STAT ESTE CENTRUL NAȚIONAL DE SCHIMB DE CĂRȚI CU STRĂINĂTATEA.** Ea înlesnește schimbul și relațiile între bibliotecile din țara noastră și bibliotecile din alte țări. Statistica întocmită pentru schimburile efectuate în anul 1959, arată că au fost coordonate trimiterile și primirile a 89 biblioteci centrale universitare, de institute de învățământ superior și altele din R.P.R. cu 6000 biblioteci, institute, edituri și asociații culturale din străinătate, dintre care 3800 din Europa. Pe această cale au fost primite de bibliotecile din țară 13.877 cărți și 29.530 periodice. Au fost trimise în schimb 7.243 cărți și 43.230 periodice. Separat, Biblioteca Centrală de Stat are legături de schimb proprii cu 95 țări, întreținând relații ferme cu 609 instituții (biblioteci și institute). În cadrul acestui schimb, în semestrul I al anului 1960, au intrat la Biblioteca Centrală de Stat 5.814 cărți și 26.784 periodice. Cele 7.029 cărți și 35.146 periodice trimise în străinătate, contribuie la o mai bună cunoaștere a țării noastre și a realizărilor obținute de poporul nostru în construcția socialismului.

● **„ZILELE DESCHISE ALE BIBLIOTECII”.** Biblioteca Institutului de Arhitectură „Ion Mincu” din București a organizat cu prilejul deschiderii anului universitar 1960/1961 „Zilele des-

chise ale bibliotecii”. În cadrul acestei acțiuni s-au prezentat studenților din anii I—IV, două lecții: *Biblioteca institutului* (fondul de cărți, cataloagele, îndatoririle cititorilor) și *Documentarea științifică* (metodele și mijloacele specifice de informare bibliografică, organizarea studiului individual), după care, au urmat seminarii pe grupe de studenți în cadrul cărora li s-au dat o serie de lucrări practice.

Studenții din anii IV—V au auzit numai lecția privind *Documentarea științifică* care a subliniat în special sursele și mijloacele de informare ce le vor fi necesare la întocmirea documentației proiectelor de diplomă și a diferitelor probleme pe care le ridică practica în producție. Această acțiune a contribuit la o mai bună orientare a studenților în munca de documentare și folosire a bibliotecii în vederea aprofundării cunoștințelor profesionale și a cercetării științifice.

● **IN AL 6-LEA AN DE FUNCȚIONARE.** Școala de

activiști culturali din București (durata de studiu doi ani) este frecventată anul acesta de 200 elevi (între 17 și 25 ani) dintre care 130 (4 clase) la secția de bibliotecari și 70 la secția de îndrumători culturali. O bună parte dintre ei sînt proveniți din producție.

La secția de bibliotecari pe lângă cursurile de pregătire ideologică și de cultură generală se predau următoarele discipline de specialitate: *Organizarea fondului de cărți și a cataloagelor, Conducerea bibliotecilor și Bibliografia.* În cursul anului școlar elevii fac aplicații practice la biblioteca școlii și la diferite biblioteci din Capitală, iar în perioadele 1 iulie — 15 august (anul I) și 1 aprilie — 1 iunie (anul II) la diferite biblioteci regionale și raionale din țară.

Școala are cămin propriu, iar în curînd își va desfășura cursurile într-un nou local.

● **STANDURI DE CĂRȚI CU VINZARE** funcționează în cadrul bibliotecii sindicale a Uzinelor metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej” din Tîrgoviște. Valoarea cărților vindute lunar se ridică la peste 3000 lei, dovedind interesul muncitorilor din aceste uzine pentru crearea bibliotecilor personale cu cărțile necesare însușirii cunoștințelor profesionale și lărgirii orizontului lor cultural-politic.

Călușă

BIBLIOTECARULUI

ANUL XIII • Nr. 12
DECEMBRIE 1960

PUBLICAȚIE A MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII

Redacția: str. C. Mille, 5—7, — București: Telefon 139404

SPRE NOI ȘI MARI REALIZĂRI

pentru

ÎNFLORIREA CONTINUĂ A PATRIEI

La 30 decembrie se împlinesc treisprezece ani de la proclamarea Republicii Populare Române, eveniment de hotărîtoare importanță istorică în viața țării noastre. Instaurarea Republicii Populare Române este rezultatul luptelor maselor largi populare pentru libertate și independență națională, al înfăptuirii victorioase a insurecției armate de la 23 August 1944, organizate și conduse de Partidul Comunist Român, al luptei duse de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare pentru făurirea regimului de democrație populară. Sub conducerea partidului, clasa muncitoare, sprijinită de țărănimea muncitoare, a eliminat din guvern pe ultimii reprezentanți ai burgheziei, a izgonit monarhia și, proclamînd Republica Populară Română, a luat întreaga putere în mîinile sale și a trecut la construirea socialismului.

Devenind stăpînul deplin al țării sale, al bogățiilor ei, poporul român a desfășurat o uriașă activitate pentru înfăptuirea politicii partidului de industrializare socialistă, de transformare socialistă a agriculturii, de realizare a revoluției culturale. Ca urmare a eforturilor creatoare ale poporului a muncii sale entuziaste, în țara noastră a fost creată baza economică a socialismului, lichidîndu-se pentru totdeauna exploatarea omului de către om.

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român a adoptat un vast program de muncă și de luptă care dă un puternic avînt tuturor forțelor creatoare ale țării. Obiectivul principal al planului economic pe anii 1960—1965 este dezvoltarea bazei tehnice materiale a socialismului, încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie, în vederea desăvîrșirii construcției socialiste. Pășind înainte pe linia marilor înfăptuiri, poporul nostru muncește cu avînt și abnegație pentru transpunerea în viață a planului economic de șase ani, pentru desăvîrșirea construcției socialiste, pentru creșterea bunăstării materiale și a nivelului cultural al celor ce muncesc.

Oamenii muncii întîmpină cea de a treisprezecea aniversare a republicii cu un sentiment de mîndrie patriotică pentru realizările obținute în primul an al planului de 6 ani și își exprimă hotărîrea de a dobîndi noi succese prin îndeplinirea planului de stat pe anul 1961.

Bilanțul realizărilor obținute în anul 1960, înfățișat în expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la plenara lărgită a C.C. al partidului din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960, ne arată că în acest an producția industrială globală crește, comparativ cu 1959, cu circa 15,5 la sută; au intrat în producție noi și importante obiective industriale în rîndul cărora se înscrie fabrica de țevi sudate de la București, cuptorul Martin de 400 tone de la Hunedoara, fabrica de celuloză din stuf de la Chișcani, fabricile de zahăr de la Bucecea și Luduș și altele. Au început să producă energie primele agregate ale mării hidrocentrale „V. I. Lenin“ de la Bicz — unul din cele mai importante obiective ale planului de electrificare. S-a lărgit baza tehnico-materială a agriculturii, contribuția sectorului socialist la formarea fondului centralizat ridicîndu-se la peste 85 la sută. Îndeplinirea și depășirea planului în principalele ramuri ale economiei naționale, creșterea însemnată a venitului național, au dus la creșterea în continuare a nivelului de trai al populației de la orașe și sate.

Realizările obținute pe linia dezvoltării tuturor ramurilor economiei naționale și a creșterii nivelului de trai constituie un imbold însuflețitor pentru transpunerea în viață a sarcinilor planului pe anul 1961. Așa cum arată, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în expunerea făcută la plenara largită, planul de stat prevede *concentrarea eforturilor pentru continuarea în ritm susținut a industrializării socialiste, creșterea mai departe a producției agricole vegetale și animale și ridicarea bunăstării materiale și culturale a oamenilor muncii.*

În anul 1961 producția globală a industriei socialiste va crește cu 13,5 la sută față de realizările preliminate ale anului 1960. Pe harta patriei vor apare alături de obiectivele industriale create în anii construcției socialiste, noi obiective industriale: 26 întreprinderi și 34 secții noi, iar 96 de întreprinderi și secții vor fi dezvoltate și reutilizate. Agricultură, a cărei producție se prevede să crească cu 19 la sută față de anul 1960, va primi peste 12.000 tractoare, 15.000 semănători, 6.000 combine pentru păioase și alte mașini și utilaje agricole, precum și sute de mii de tone de îngrășăminte chimice.

Pe baza dezvoltării în ritm susținut a ramurilor producției materiale se prevede ca venitul național să crească în 1961 cu aproximativ 15 la sută față de anul 1960. Se crează astfel noi posibilități de a asigura, paralel cu lărgirea continuă a producției, creșterea sistematică a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Concomitent cu creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii, planul de stat pe anul 1961 prevede lărgirea pregătirii cadrelor calificate de toate gradele, extinderea și îmbunătățirea școlarizării, lărgirea bazei tehnico-materiale necesare activității culturale.

Prevederile planului de stat pe anul 1961 — parte integrantă a programului trasat de Congresul al III-lea al partidului pentru desăvârșirea construcției socialiste — sînt străbătute de grija partidului de a face viața noastră tot mai prosperă și frumoasă.

Răspunzînd chemării partidului, bibliotecarii din țara noastră consideră ca o datorie de onoare de a contribui prin mijloacele ce le stau la dispoziție, la popularizarea sarcinilor trasate de plenara largită a C.C. al partidului, de a se încadra și participa din plin la munca creatoare, entuziastă a întregului popor pentru desăvîrșirea construcției socialiste.

În expunerea făcută la plenara largită a C.C. al partidului, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat importanța pe care o are documentația tehnică pentru organizarea producției, lărgirea sortimentelor, îmbunătățirea tehnologiei de fabricație și a calității produselor, astfel încît ele să fie la nivelul celor mai bune produse similare din străinătate. Un rol de seamă în realizarea acestor sarcini revine și bibliotecilor din diferite rețele.

Pentru a introduce tehnica nouă în producție și a îndeplini angajamentele luate în cadrul întrecerii socialiste, muncitorii, tehnicienii și inginerii trebuie să fie informați în mod sistematic și operativ cu privire la cele mai noi realizări ale tehnicii mondiale, cu privire la metodele cele mai avansate realizate de întreprinderile din aceeași ramură din țara noastră.

Institutul de documentare tehnică și centrele de documentare pe ramuri, pun la îndemîna industriei și agriculturii un vast material de informare și documentare despre progresul tehnicii moderne, editează și difuzează materiale de schimb de experiență privind cele mai bune realizări din experiența întreprinderilor noastre și a fruntașilor în producție. Editurile noastre asigură publicarea unui bogat material științific și de popularizare a tehnicii și agrotehnicii care ajută la informarea și ridicarea calificării celor ce muncesc în industrie și agricultură. Numai într-un an și jumătate au fost publicate 1843 titluri de cărți tehnice și agrotehnice într-un tiraj de 3.521.287 exemplare.

Numeroase exemple ne arată că în acele întreprinderi în care este bine organizată documentarea tehnică, indicațiile cuprinse în materialele de informare și documentare tehnică reprezintă un ajutor prețios în munca și lupta colectivului întreprinderii pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, perfecționarea produselor și a proceselor tehnologice. Așa de pildă, la Combinatul de cauciuc Jilava aplicându-se indicațiile din lucrările: *Fizica și chimia cauciucului* de Dogatkin B. A. și *Cauciucuri sintetice* de Smirnov T. N. s-au fabricat curele trapezoidale cu inimă de cauciuc în locul curelelor cu inimă de card, realizându-se astfel 4 milioane lei economii anual.

Cu toate rezultatele obținute, bogatul material documentar nu este încă fructificat în suficientă măsură, din cauză că organizarea documentației la locul de muncă și propaganda cărții tehnice în unele întreprinderi, legătura bibliotecilor cu viața, cu munca productivă nu este încă la nivelul cerințelor.

Bibliotecile tehnice din întreprinderi, au menirea de a populariza literatura tehnică și a sprijini în mod activ cabinetele tehnice. Pentru a-și îndeplini rolul ce le revine, bibliotecile tehnice trebuie să cunoască obiectivele principale ale planului de producție al întreprinderii, să-și orienteze activitatea în direcția întocmirii documentației necesare în fiecare secție sau atelier pentru elaborarea de noi sortimente, îmbunătățirea calității produselor, sprijinirea inovatorilor și a întrecerii socialiste.

Activînd în cadrul aceleiași întreprinderi, biblioteca sindicală și biblioteca tehnică trebuie să colaboreze îndeaproape pe linia organizării propagandei de masă a cărții tehnice, folosind în acest scop metode atractive, ca prezentări de cărți făcute de ingineri și inovatori, expoziții de cărți, alifșarea unor liste de cărți în ateliere, întocmirea de planuri de lectură pe profesii, urmate de concursuri ghicitoare.

În asigurarea documentării tehnice, un rol important îl au centrele de documentare tehnică și secțiile de documentare tehnică de la bibliotecile regionale. Lor le revine sarcina de a coordona pe plan regional întocmirea unor cataloage colective care să cuprindă lucrările existente în bibliotecile principalelor întreprinderi, procurarea acestor lucrări prin împrumut interbibliotecar și prin microfilmare, sistematizarea materialului și punerea lui la dispoziția celor interesați.

Bibliotecile regionale pot organiza în colaborare cu bibliotecile sindicale și cele tehnice expoziții deschise de cărți tehnice, prin care, concomitent cu munca de popularizare a publicațiilor care vin în sprijinul producției, se împrumută vizitatorilor cărțile solicitate.

Bibliotecile de masă din sistemul Așezămintelor culturale, participînd la concursul bienal „Biblioteca în slujba construcției socialiste”, încheie primul an al concursului cu o serie de succese importante. Lărgirea sferei de activitate a acestor biblioteci prin cuprinderea unui număr important de noi cititori din rîndul muncitorilor și țăranilor muncitori, realizările obținute în orientarea lecturii acestora, a creșterii indicelui de circulație a literaturii social-politice, tehnice, agrotehnice, de popularizare a științei și beletristică realist-socialistă, dovedesc o apropiere tot mai strînsă a bibliotecilor de viață, de muncă clocotitoare a acelor care cu brațul și cu mintea desăvîrșesc socialismul.

Consolidarea și dezvoltarea succeselor obținute, munca stăruitoare pentru îmbunătățirea îndrumării individuale a lecturii cititorilor sînt cerințe importante pentru ca bibliotecile de masă să contribuie din plin la realizarea sarcinilor planului de stat.

Aducîndu-și contribuția la vasta operă de educare comunistă desfășurată de partid, bibliotecile își vor îndrepta atenția spre îmbunătățirea propagandei acelor cărți care ajută nemijlocit la realizarea sarcinilor de producție.

Planurile de muncă ale bibliotecilor de masă trebuie să prevadă obiectivele ce le revin pe linia realizării sarcinilor stabilite de plenara lărgită a C.C. al partidului.

Paralel cu munca de popularizare a succeselor agriculturii socialiste și de educare a țărănimii muncitoare în spirit colectivist, bibliotecile de la sate au datoria să sprijine aplicarea întregului complex de măsuri agrotehnice, diferențiat după condițiile specifice fiecărei zone. Ele vor desfășura și pe viitor o propagandă intensă pentru aplicarea indicațiilor date de partid cu privire la extinderea culturii și folosirii porumbului siloz; la dezvoltarea creșterii animalelor.

Secțiile de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare vor trebui să acorde o atenție deosebită reînnoirii fondului de cărți agrozootehnice al bibliotecilor comunale și sătești, completîndu-l, după consultarea inginerilor agronomi, cu cărțile cele mai corespunzătoare profilului economic și condițiilor de climă și sol ale fiecărei comune.

Bibliotecile regionale și raionale trebuie să intensifice ajutorul metodic acordat bibliotecilor de la sate pentru o mai largă folosire a bibliografiilor pe teme agrozootehnice editate de Biblioteca Centrală de Stat și a celor întocmite pe plan local.

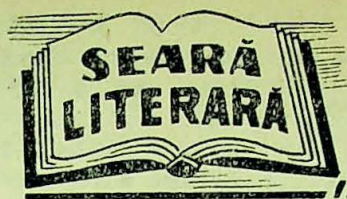
În centrul preocupărilor pentru propaganda cărții agrozootehnice trebuie să stea sprijinirea învățămîntului agricol de masă, a cercurilor agrozootehnice. Bibliotecile de la sate, conlucrînd îndeaproape cu lectorii cercurilor agrozootehnice, se vor îngriji să asigure bibliografia necesară și să indice materialele cele mai potrivite pentru lărgirea orizontului de cunoștințe agricole al țăranilor muncitori.

Bibliotecile raionale trebuie să acorde în mod sistematic un ajutor metodic bibliotecilor din S.M.T. și G.A.S. pentru a ridica nivelul activității lor la înălțimea sarcinilor ce le revin și să organizeze o colaborare cât mai strînsă între aceste biblioteci și bibliotecile comunale.

Întreaga țară este un vast șantier de construcție: zeci de mii de muncitori lucrează pe marile șantiere, făurind obiectivele stabilite de mareșul program al partidului de dezvoltare a economiei naționale. Bibliotecile de masă din sistemul Așezămintelor culturale în strînsă colaborare cu bibliotecile sindicale de pe șantierele de construcții trebuie să fie prezente cu cartea și în acest sector important al construcției socialiste. Pe șantierele unde nu există biblioteci de sine stătătoare se vor putea organiza de către bibliotecile raionale, biblioteci filiale cu cărți care să vină în sprijinul muncii profesionale a lucrătorilor din acest sector. Însușindu-se din exemplul bibliotecilor sovietice, bibliotecile regionale, cu acordul consiliilor sindicale locale, pot lua sub patronajul lor bibliotecile de pe marile șantiere, ajutîndu-le din punct de vedere metodic și împrumutîndu-le cu literatura necesară.

Toate cele peste 27.000 de biblioteci existente în țara noastră au menirea să slujească operei mărețe de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră, să ajute muncitorilor, țăranilor muncitori, intelectualilor, tineretului la îmbogățirea cunoștințelor, la însușirea științei și tehnicii, a metodelor avansate de lucru. Sarcinile trasate de plenumul largit al C.C. al partidului din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 orientează conținutul activității tuturor acestor instituții culturale pentru a contribui alături de toți oamenii muncii la îndeplinirea planului de stat.

30 DECEMBRIE

FONEA EVELIN

Insurecția armată de la 23 August 1944, organizată și condusă de Partidul Comunist Român în condițiile create de înfringerile zdrobitoare pricinuite trupelor fasciste de către glorioasele Armate Sovietice, a dat un mare avânt luptei maselor populare pentru eliberarea de sub jugul fascist, a însemnat o cotitură istorică în viața poporului român. Ea a însemnat începutul revoluției populare, care a dus la instaurarea regimului democrat popular și la construirea socialismului în țara noastră.

Lupta revoluționară a oamenilor muncii s-a dezvoltat continuu ducând la instaurarea puterii politice a clasei muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arată în expunerea făcută la cea de a 15-a aniversare a Eliberării, că: „Datorită succeselor obținute de oamenii muncii sub conducerea partidului, s-a ajuns la acel stadiu al raportului de forțe în care s-au copt condițiile eliminării din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei și înlăturării monarhiei — principalul stîlp al reacțiunii burghezo-moșierești. La sfîrșitul lui 1947 aceste sarcini istorice au fost îndeplinite: la 30 Decembrie 1947 a fost proclamată Republica Populară Română, ceea ce a însemnat începutul unei noi etape, etapa revoluției socialiste“.

În tot timpul existenței sale, monarhia a constituit principalul sprijin al reacțiunii interne și internaționale la noi în țară, patronînd monstruoasa coaliție burghezo-moșierească. Monarhia, simbol al orînduirii de exploatare și asuprire, a fost o instituție

reacționară, antinațională, antipopulară, care a jefuit nemilos timp de 8 decenii clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, întregul nostru popor.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că vechea Romînie monarhică „era cunoscută ca una din țările înapoiate ale Europei, cu o industrie slab dezvoltată, cu o agricultură primitivă. În acea vreme, țării noastre îi erau caracteristice mizeria, analfabetismul în proporție de masă, mortalitatea infantilă ridicată și bolile endemice“ (Gheorghe Gheorghiu-Dej. *Cuvîntare rostită la a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.*).

Ca o adevărată lipitoare, monarhia a supt miliarde de lei din economia țării. În primii 28 de ani de la venirea în țară a lui Carol I, întreținerea casei domnitoare a costat 175.000.000 lei, adică, o sumă egală cu aproape întreg bugetul țării pe un an. Lista civilă a numai 4 membri ai acestei familii de paraziți însuma venitul mediu anual a 40.000 de familii țărănești cu gospodării pînă la 3 ha. Membrii casei regale dețineau moșii cu o suprafață agricolă de peste 150.000 ha, la care se adăugau numeroasele palate, castele și clădiri de tot felul. Regele era cel mai mare industriaș și bancher al țării deținînd o mare parte din totalul acțiunilor întreprinderilor și băncilor. De pildă, 53% din acțiunile Băncii de Credit Român erau ale casei regale. Nu mai vorbim de bijuteriile, tablourile rare, timbrele poștale de mare valoare, automobilele, caii de curse și toate celelate valori acumulate de acest păianjen monstruos, care se îngrășa sugînd sîngele și vlaga poporului român.

Numeroși scriitori, poeți și gazetari, cu vederi progresiste, înfruntând cu curaj te-roarea absolutismului monarhic, au publicat în ziarele vremii — *Lupta*, *România muncitoare*, *Facla* ș. a. — satire, pamflete și articole cu caracter antidinastic. Impotriva dinastiei și a regimului burghezo-moșieresc au scris satire și pamflete usturătoare scriitori din toate generațiile din vremea aceea, începând cu Al. Vlahuță, I. L. Caragiale, Constantin Mille și terminând cu Tudor Argezei și N. D. Cocea — tineri scriitori pe atunci. Alexandru Vlahuță în articolul *Auri sacra fames**, publicat în 1887 în *Lupta*, a ilustrat setea de bogăție a regelui Carol I. (Urmează lectura artistică a articolului *Auri sacra fames* de Al. Vlahuță. In: *Din literatura antimonarhică*. Buc., E.S.P.L.A., 1956, p. 118—121. (Biblioteca pentru toți).

Poporul român a urit monarhia chiar din primele zile ale instaurării sale. Toți regi din familia Hohenzolernilor, care s-au perindat pe scena istoriei noastre, au fost străini de țară, de interesele și aspirațiile poporului, exponenți ai intereselor marilor capitaliști români și străini. Revolta îndreptățită a întregului popor, împotriva exploata-torului încoronat, a fost exprimată cu goare, printre alții și de poetul G. Coșbuc în poezia *Spinzurați-l de-i mișel*...

(Se va citi *Spinzurați-l de-i mișel* de G. Coșbuc. In: *Din literatura antimonarhică*. Buc., E.S.P.L.A., 1956, p. 305—306. (Biblioteca pentru toți).

Figura monarhului avid de bani, înconjurat de miniștrii săi, lachei plecați care și-au vândut țara pentru a culege fărîmiturile scăpate printre degetele lacomului lor stăpîn, a fost redată în mod sugestiv de către poetul N. T. Orășanu, în curajoasa satiră *Domnitor*. (Urmează lectura satirei *Domnitor* de N. T. Orășanu. In: *Din literatura antimonarhică*. Buc., E.S.P.L.A., 1956, p. 70 (Biblioteca pentru toți).

Era de ajuns ca regele sau regina să-și exprime o dorință, un capriciu oricît de costisitor, pentru ca guvernanții slugarnici să se grăbească să-l satisfacă, fără a ține seama că banii furați din visteria țării constituiau o povară în plus pe umerii nenumăraților exploatați, agravînd mizeria în care se zbăteau aceștia. Scriitorul progresist N. D. Cocea a demascat cu curaj această slugărnicie a guvernanților față de tron, în articolul *Căstelul regal de la Mamaia*, publicat în ziarul *Facla*. (Se va citi articolul *Căstelul regal de la Mamaia* de N. D. Cocea. In: *Din literatura antimonarhică*. Buc., E.S.P.L.A., 1956, p. 312—314. (Biblioteca pentru toți).

* În limba latină: „Blestemată foame de aur“ (N.A.)

Aflindu-se în fruntea țării, monarhia a împletit jafal cu crima. Atunci când ura îndreptățită a maselor de țărani asupriți și exploatați la sînge a luat proporțiile răscoalei de la 1907, regele nu s-a dat în lături să ordone înăbușirea ei cu pușca și tunul. Căci „masacrul, deportațiunea aparțineau prerogativelor imperiale și nu orice om nespălat putea să tragă-n ștreang și să împuște. Toate acestea se făceau cu o regulă, cu o poruncă divină, dată de sus, de foarte sus, de la palat“. (T. Arghezi). Zguduitoarele momente ale răscoalei țărănești din 1907 sînt evocate de mulți scriitori în operele lor. A evocat-o și poetul Tudor Arghezi, cu pana sa măiastră, în *Epilog*, care încheie volumul 1907. (Se va citi poezia *Epilog*. In: Tudor Arghezi 1907. Buc., Editura tineretului, 1957, p. 103—105).

Ca și Arghezi, scriitorul Zaharia Stancu, în romanul plin de realism „Descult“, ne zugrăvește un episod, de un puternic dramatism, din timpul reprimării sîngeroase a răscoalei din 1907. (Se vor citi două fragmente din volumul *Descult*. In: Zaharia Stancu *Descult*. Vol. 1. Buc., E.S.P.L.A., 1960. (Biblioteca pentru toți), p. 154—158. de la: „Am zărit venind pe muceha dealului pe Afanazie Zagoriț...“ pînă la „Cum s-a luminat de ziuă...“ și p. 165—167 de la „Seara au sosit călărășii...“ pînă la „Auzim tunurile bătînd“).

Din ordinul claselor exploatoare au fost reprimare fără milă grevele muncitorilor care-și cereau dreptul la o viață mai bună. Din ordinul lor armata a tras în muncitori, în piața Teatrului Național, la 13 decembrie 1918; au fost masacrați muncitorii mineri de la Lupeni și muncitorii cefeștiști de la Grivița, în anii 1931—1933. Regele și acoliții lui au împins țara în criminalul război antisovietic.

Partidul Comunist Român a fost singurul partid din țară care a luat atitudine hotărîtă, chiar de la înființarea sa, împotriva regimului de exploatare și a monarhiei, luptînd consecvent pentru apărarea intereselor oamenilor muncii, pentru eliberarea lor de asuprirea și exploatarea burghezo-moșierească.

Partidul Comunist Român a organizat lupta maselor împotriva exploataților interni, împotriva dictaturii militarofasciste și a războiului antisovietic neprecupețindu-și jertfele.

Nemuritoare vor rămîne în inimile noastre numele eroilor: I. C. Frimu, Vasile Roaită, C. Godeanu, Donca Simo, Ilie Pintilie și alții, care au plătit cu viața lupta curajoasă dusă împotriva dominației burghezo-moșierești.

Datorită acestei lupte, urmașii muncitorilor și țărănilor uciși mișelește în timpul regimului burghezo-moșieresc, au putut trăi clipa fericită a eliberării cînd stăpîni pe soarta lor, au înlăturat la 30 decembrie 1947 ultimul bastion al exploatarei — monarhia. Concluzie firească a măreței înfăptuiri de la 23 August, alungarea monarhiei a corespuns năzuinței profunde a poporului, în țara noastră deschizîndu-se astfel cea mai luminoasă perspectivă din istoria poporului nostru: perspectiva construirii unei noi orînduiri, perspectiva socialismului. (Se va citi poezia *Stema țării*. In: Mihai Beniuc *Poezii*. Buc., E.S.P.L.A., 1960, p. 167—169. (Biblioteca pentru toți, 13).

În cei 13 ani care au trecut de la instaurarea republicii, poporul nostru a obținut succese de seamă pe drumul noii sale dezvoltări. Au fost înfăptuite mărețe prefaceri revoluționare în viața politică, economică și socială a țării noastre. Acolo unde pînă mai ieri stăpîneau mizeria, boala și neștiința de carte, acum, în anii democrației populare, pulsează o nouă viață. Fabrici și uzine, termocentrale și hidrocentrale, școli, cămine culturale, spitale, blocuri de locuințe și case de odihnă, tractoare și combine — toate contribuie la schimbarea peisajului pe întreg cuprinsul țării noastre. Pe harta țării s-au ivit noi orașe. În noile regiuni petrolifere au răsărit păduri de sonde, fabrici și uzine. Cîtă deosebire, de pildă, între Dobrogea veche, unde domnea sărăcia și incultura și cea de azi, sector înaintat al agriculturii socialiste, sau între Moldova din trecut și cea de azi! Pe drept cuvînt scriitorul Al. I. Ghilia exclamă cu entuziasm în unul din reportajele sale, *Cîntarea Moldovei*, în-

chinat noilor transformări socialiste: „Întreaga Moldova e alta“. (Se va citi fragmentul *Cîntarea Moldovei*. In: Al. I. Ghilia *Cîntece de drumeție*. Buc., E.S.P.L.A., 1958, p. 129—135).

Viața țăranilor, care robeau pe moșiile Hohenzolernilor, s-a schimbat și ea. Pînă și plutașii care-și primejdiau zilele pentru o traistă de mălai, cărînd bușteni pe involburatele ape ale Bistriței la gatele domeniilor coroanei de la Broșteni, cunoscut astăzi o viață nouă. Scriitorul Eusebiu Camilar, în volumul *Pasărea de foc*, ne prezintă transformările petrecute în ținutul scaldat de apele Bistriței, în anii regimului nostru. (Se va citi capitolul „Pe Bistrița aurie...“ de Eusebiu Camilar (*Pasărea de foc*). In: *Scriitorii noștri despre frumusețile patriei noastre*. Buc., Editura tineretului. 1959, p. 357—365 (Patria noastră).

Și în viața fiilor celor uciși în 1907 s-au petrecut schimbări mari. În satele Bărăganului, unde s-a întins atunci scîntea revoluției, foștii clăcași își unesc strădaniile pentru a culege, numai pentru ei de astădată, roadele pămîntului pe care astăzi sînt stăpîni. Poetul Eugen Jebeleanu, în versuri pline de farmec și realism, ne redă această viață nouă, care pulsează în satele patriei noastre. (Se va citi un fragment din volumul *In satul lui Sahia*. Poem. Buc., Editura tineretului, 1957, p. 51—55).

Iar palatele în care își lăfăiau huzurul paraziții încoronați, au fost transformate în muzee, școli, cămine, case de odihnă, toate redare poporului din a cărui sudoare fuseseră ridicate, ca și uzinele, conacele, mo-

șiile și toate celelalte bunuri jefuite de dinastie. Cine nu a auzit de Palatul Pionierilor și de Muzeul de Artă din Palatul Republicii din București, de Casa de Creație a Scriitorilor de la Mogoșoaia, de Muzeul Peleş și Casa de Odihnă și Creație Pelușor din Sinaia și de atîtea alte instituții sociale și culturale, puse toate la dispoziția exploataților de odinioară. Tînărul scriitor Ilie Purcaru înfățișează transformările înfăptuite în ultimii ani pe litoralul Mării Negre, unde odinioară regina Maria poruncise să i se construiască un „loc de repaos“, după „obositoarea“ ședere în celelalte palate de pe moșiile coroanei. Astăzi, litoralul a devenit într-adevăr un loc de odihnă pentru cei mulți, pentru cei care au nevoie de o odihnă bine meritată, după un an de activitate intensă și rodnică în fabrici, pe ogoare, în școli și în instituții. (Urmează lectura articolului *Litoral 1959* de Ilie Purcaru, în: *Gazeta literară*, VI (1959), 31, (30 iul.), p. 4).

Peste tot, unde ne întoarcem privirile, vedem mărețele realizări înfăptuite de poporul nostru muncitor în anii regimului democratic-popular; pretulindeni noile transformări contrastează puternic cu viața de mizerie din trecut.

În raportul prezentat la Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că toate realizările obținute de către clasa muncitoare „ilustrează forța creatoare a poporului muncitor eliberat de exploatare, conștient că este singurul stăpîn al bogățiilor țării și că muncește pentru binele său propriu“.

LA ATELIERELE „GRIVIȚA ROȘIE”

MUNCITORI POETI, MUNCITORI CITITORI PASIONAȚI

Grivița Roșie... Ca un om care n-a copilărit în Grivița și a cărui viață nu s-a împletit din fragedă copilărie cu munca și lupta Atelierelor, am pășit cu emoție pe poarta uzinelor moderne de acum. Și într-adevăr, aveam de ce să fiu emoționată. Aici a căzut eroic Vasile Roaită, aici mai muncesc încă vechii ceferiști care au luptat în februarie 1933, aici s-a făurit una dintre cele mai minunate tradiții de luptă ale comunistilor din ilegalitate; toate acestea, muncitorii de azi ai Griviței Roșii, ai Griviței libere, le poartă în suflet și le cinstesc cu vîrta și memoria prin munca lor avîntată, prin contribuția lor valoroasă la desăvîrșirea construirii socialismului în republica noastră. Am întâlnit în Grivița oameni cu adevărat muncitori pasionați.

— Imi place mult filozofia și literatura vorbea un tînăr cu ochi vii și strălucitori avîntat despre frumusețea versurilor lui Petrarca, despre sensul adînc al poeziei lui Argezi, despre ideile fundamentale ale sistemului filozofic al iluminiștilor francezi. Dacă n-ar fi fost salopeta înegrită de fum și pătată de ulei, ai fi putut cu ușurință crede, că ai în fața ta, un tînăr intelectual, proaspăt absolvent al universității. Tînărul așa de competent în „materie” este însă cazangiu la Atelierele C.F.R.—Grivița Roșie.

Peagu Anton este un muncitor fruntaș, un tovarăș bun care i-a reprezentat cu cinste pe tinerii ceferiști la cel de-al III-lea Congres al U.T.M. El este și bibliotecar voluntar la secția cazangerie. Din dragostea și pasiunea pentru carte și studiu, Peagu împărtășește și celorlalți tovarășii de muncă, izbutind să le trezească interesul pentru ultimele noutăți, afișînd în vitrina bibliotecii mobile fotografii și citate din scriitori, materiale de

propagandă ale editurilor, discutînd cu muncitorii în pauză, ducînd fiecare la mașina unde muncește cărți noi și interesante. Atunci cînd îți iubești munca și o faci cu drag și rezultatele obținute sînt mai bune. De aceea și Peagu Anton care iubește așa de mult cărțile, știe să-i facă și pe ceilalți muncitori din secția lui să le prețuiască; de aceea cele 200 de volume ale bibliotecii mobile sînt deseori insuficiente și tot de aceea împreună cu tov. Tănăsescu, difuzorul voluntar al secției, el contribuie la largă acțiune care s-a organizat la Grivița Roșie (ca și în multe alte întreprinderi bucureștene și din țară) ca fiecare muncitor să aibe o mică bibliotecă personală. Biblioteca tov. Peagu numără cel puțin 800 de volume, dintre care, preferate sînt: T. Popovici

Muncitorii Pavel Alexandru și Vărzaru Gabriel își cumpără cărți

„Străinul”, G. Nicolaeva *Bătălie în marș* și bineînțeles nu lipsesc versurile. Cu aceeași pasiune care îl caracterizează, tov. Peagu ne-a demonstrat de ce i-a plăcut foarte mult *Surisul Hiroșimei* de Eugen Jebeleanu: pentru ideile înalte cu profundă semnificație umană, îmbrăcate într-o frumoasă formă artistică, pentru ideia înaltă de pace care străbate ca un fir roșu întregul poem.

Din discuțiile purtate și cu ceilalți tovarăși: a reieșit limpede, că sînt apreciate și prețuite în mod deosebit acele cărți care dezbat în paginile lor cele mai importante probleme de viață, care dau răspuns chestiunilor arzătoare la ordinea zilei; de aceea muncitorii din *Grivița roșie* ar dori să găsească în librării și în biblioteci, cît mai multe cărți inspirate din munca și lupta lor, cît mai multe cărți care să discute la un înalt nivel artistic tot ceea ce îi interesează mai mult.

Și acum un secret, pe care cei din atelier îl știu mai de multșor: în orele libere, Peagu Anton e și poet. Primele încercări în ale scrisului i-au fost publicate în ziarul care se tipărește în Atelier. Acum împreună cu un alt tovarăș de muncă — Bodnariuc Leonida — lucrează la un roman care are titlul prozatoriu *Pasărea măiastră*.

Activitatea literară a muncitorilor de la *Grivița roșie* este îndrumată de cenaclul literar „Vladimir Maiakovski”. Împreună cu biblioteca clubului, cenaclul a organizat o serie întreagă de manifestări interesante la care poeții muncitori au citit lucrările lor originale: o după-amiază de poezie închinată luptei pentru pace, un simpozion literar pe tema *Poezii muncitori slăvesc pacea*, o seară literară *L. N. Tolstoi*, la care muncitorul Ghercu Nicolae a vorbit despre viața și opera marelui scriitor. L-am văzut pe tov. Ghercu în atelierul unde lucrează și am descoperit și aici un alt îndrăgostit de slova cărții, un alt poet talentat. Biblioteca personală a tov. Ghercu numără peste 1000 volume, iar poeziile și articolele publicate de el pînă acum sînt strînse în 42 de caiete. Sînt cifre impresionante, căroro aproape nu-ți vine să le dai crezare, dar pe care viața nouă, liberă și creatoare a muncitorului de azi, le face pe deplin posibile. Dar pentru

a fi mai convingători, îl vom lăsa pe poet să argumenteze singur, în poezia pe care a intitulat-o *Convorbire*:

*De ce faci ochii-atît de mari de parcă
Ai vrea să prinzi în ei întreaga fire?
Îți pare curios că strada asta
S-a și schimbat și nu ți-a dat de știre?*

*Că-n loc de gropi, cocioabe și maidane,
Constructorii au ridicat palate
In care omul muncii, nu ciocoiul
La masă-l are pe belșug, drept frate?
Vezi colo, unde ți-ai întors privirea,
Era mai ieri o baltă... Unde-i oare?
Păi unde-ai vrea să fie?... e secată,
Și-acum un parc în locul ei răsare.
In dreapta-i școala. Uite ce mîndrețe!
De drag să-nveși în ea acuma carte.
Noi n-am avut, (cîstit și tare-o spunem)
De-un dar așa, în viața noastră, parte.
Alături, unde-s brazii-aceia-n poartă,
Parcă împodobiți cu lampioane,
Se-avîntă înțerețea spre lumină...
Noi, ieri, firavi, crescurăm pe maidane!
Cu ochii-aprînși, scâldași în ape tulburi,
Spre mine a privit necunoscutul.
Și-abia din șoapte-am înțeles — de-alături
S-a depărtat un om... un om învins-„trecutul”.*

Secretarul cenaclului literar este tov. Ghițulescu Ion, electrician. Lucrează la *Grivița* din anul 1922 și bineînțeles e și el poet, dar mai ales prozator. Acum tov. Ghițulescu pregătește un volum care va fi editat de E.S.P.L.A. intitulat *Amintiri, povestiri, schițe* în care-și povestește viața lui, de cînd copil de țaran fiind, a venit să învețe meseria la *Grivița* și pînă azi cînd este un bun muncitor ceferist. Prin munca sa rodnică, prin versurile sale, el mulțumește partidului pentru viața nouă și fericită pe care o duce:

*A răsărit un astru în noaptea-ntunecoasă
Și ne-a vestit că miine, ziua va fi frumoasă.
El ne-a fost torță vie prin labirintul vieții,
Ce-a triumfat gîndirea călăuzind drumeții.
El ne e-nvățătorul, poporul îl slăvește
Cu el în frunte țara azi mîndră-i ca-n
poveste.*

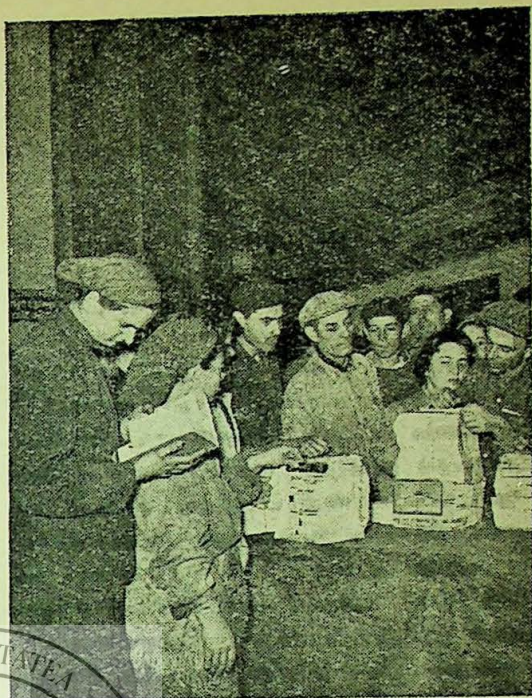
(Din poezia *Ecou al părintelui drag*)

De la tov. Ghițulescu am aflat și unele chestiuni organizatorice. Cenaclul literar a început să-și desfășoare activitatea de la 1 ianuarie 1960, mobilizînd pe toți cei care își încercau puterile în arta scriitoricească. S-au organizat întîlniri interesante cu scriitorii noștri: Ion Bănuță, Marcel Breslașu, Mihai Dragomir, Nicolae Tăutu, schimburi de experiență cu alte cenacluri literare etc. Biblioteca clubului organizează mobilizarea muncitorilor ceferiști la aceste acțiuni, iar cenaclul sprijină biblioteca, invitînd pe tovarășii din sală să se înscrie ca cititori, ocupîndu-se de popularizarea celor mai valoroase cărți. Colaborare frățească și rodnică. Și pentru că e vorba de colaborare, amintim diferitele manifestări culturale organizate de muncitorii de la *Grivița roșie* pentru constructorii de pe șantierul de locuințe din împrejurimi.

Cenaclul literar „Vladimir Maiakovski” este unul din multe exemple care demonstrează ridicarea la cultură și bunăstare a maselor de muncitori și țărani, este rodul desfășurării impetuoase a revoluției socialiste în republica noastră.

Muncitorii de la Grivița sînt cititori pasionați. În munca lor de zi cu zi, în strădania lor de a munci mai mult și mai bine, în viața lor intimă, personală, cartea este un prieten de nădejde.

Această prețuire a cărții a făcut ca cele 32 de biblioteci mobile din secții să numere cca. 2000 de cititori, înafară de cei peste 2000 de cititori ai bibliotecii clubului, iar aproape 40% din muncitorii Atelierelor Grivița Roșie să aibă bibliotecile lor personale. Muncitorii de la secția vopsitorie-vagoane: Gherman Nicolae, Gheorghe F. Gheorghe, Grigore Profir, Marin G. Constantin și încă mulți alții își cumpără cu regularitate cărți de la standul organizat de C.L.M. 3 (Cartea la locul de muncă) în secția lor. De asemenea, tovarășii sînt și cititori la biblioteca clubului. La secția energetică, centrul macarale, în pauza de la orele 11, tov. Nicolae Constantin, difuzorul și bibliotecarul voluntar al secției, era în plină activitate. Tov. Vărzaru Gabriel (strungar) și Pavel Alexandru (lă-

Standul de cărți de la secția „Vopsitorie-vagoane”

cătuși) tocmai cumpărau pachete de cărți. Am primit titlurile: Balzac, Cehov, Twain, Șolohov, Sadoveanu. Ca pîinea caldă s-a vîndut noul volum care cuprinde lucrările celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Tov. Vărzaru, Nica Ion, Nicolae Anghel sînt cumpărători dar și cititori frunțași ai bibliotecii mobile. Toate problemele care-i preocupă, toate nelămuririle își găsesc dezlegare în cărți. Tovarășii Nicolae Constantin și Vărzaru Gabriel ne-au vorbit despre munca lor și despre ajutorul primit din partea bibliotecii care le-a recomandat și le-a pus la îndemînă o serie de cărți tehnice legate de specificul muncii lor: S. Crișan *Mașin-unelte*, V. Barbu *Calcululele strungarului*, Sivacevski și Rudenco *Mașini de ridicat și de transportat*, etc.

Biblioteca sprijină în muncă pe toți muncitorii. Dintre, numeroșii muncitori frunțași ai Atelierelor, am discutat mai îndelung cu inovatorul Jean Vasile, maistru la secția

a IV-a mecanică. Pînă acum, el a realizat 24 de inovații care au adus economii precalculate de 1.800.000 lei. În obținerea unor rezultate bune în producție și în crearea acestor inovații, tovarășului Jean Vasile i-au fost de mare ajutor cărțile. Biblioteca i-a pus la îndemînă toate lucrările necesare, în special acele care cuprindeau experiența sovietică și a altor țări socialiste în acest domeniu. Vorbindu-mi despre cărțile care i-au făcut mai ușoare căutările și mai eficace rezultatele, tovarășul a început să scoată, din sertarele biroului la care lucrează, o sumedenie de cărți: *Mașini-unelte și scule, Instrucția generală pentru repararea locomotivelor, Locomotiva cu aburi* de G. P. Vasilev, *Manualul meseriașului în depou, Fișe de inovații și Buletine de documentare tehnică*. Erau lucrările care l-au ajutat pînă acum și îl vor ajuta și de acum încolo, la realizarea celei de-a 25-a inovație. Din literatura beletristică, cel mai mult i-a plăcut tovarășului Jean Vasile romanul *Așa s-a*

călit oțelul de Nicolae Ostrovski. Această carte l-a ajutat să înțeleagă mai bine cum trebuie trăit cu adevărat, sau cum spune tovarășul nostru: „Cartea asta m-a călit și pe mine”. Asemenea cărți minunate doresc să citească muncitorii de la *Grivița roșie*, cărți în care să pulseze viața și problemele lor, în care să găsească răspuns la întrebările care-i frămîntă. De aceea sînt cerute la bibliotecă și cumpărate în număr mare cărți ca: *Pămînt desfelenit, Bărăgan, Atelierul de foc, Setea, Frații Erșov, Pe multe de cușit*.

Muncitori poeți, muncitori cititori pasionați, oameni noi ai zilelor noastre, care își construiesc liberi și fericiți o viață îmbelșugată. Viața și munca lor sînt rezultatul fîrsec al marșului nostru victorios spre socialism, viața și munca lor stau cheazășie păcii, pentru ca muncitorii din lumea întreagă să trăiască și să muncească liber, să creeze opere de artă valoroase.

S. BENUN

DIN ACTIVITATEA BIBLIOTECII RAIONALE FOCȘANI

Am fost la Biblioteca raională Focșani din regiunea Galați. Sediul în care funcționează această bibliotecă este complet renovat și modernizat prin grija sfatului popular raional care a investit fonduri însemnate pentru a crea un așezămînt de cultură în toată puterea cuvîntului.

Ca să vizitezi întreaga clădire a bibliotecii raionale — formată din 9 camere — îți trebuie mult timp. De cum păsești în incinta acestei clădiri te impresionează sălile spațioase, curățenia exemplară și mobilierul adecvat cu care este înzestrată. Nimic nu lipsește bibliotecii: o frumoasă sală destinată manifestărilor de masă cu cititorii, avînd 350 locuri, sală de lectură, secție de împrumut pentru maturi, secție pentru copii, secție muzicală, depozit de cărți pentru cele 47.644 volume de care dispune biblio-

teca, și un harnic și entuziast colectiv de muncă. În asemenea condiții nu este de mirare că la Biblioteca raională Focșani, se desfășoară o activitate bogată, multilaterală. Despre această activitate ne-a vorbit bibliotecarul principal, tov. Oprea Nedelcu.

— „Să începem cu activitatea desfășurată la sala de lectură și secția de împrumut pentru maturi — propune tov. Oprea. Pînă la data de 27 septembrie aveam 1967 cititori care au citit 23.314 cărți. Preocuparea permanentă a colectivului acestor secții este de a face o îndrumare cit mai competentă a lecturii cititorilor, recomandîndu-le cărțile cele mai bune care să-i ajute efectiv în activitatea lor zilnică. Pe lîngă îndrumarea orală, în secția de împrumut s-au organizat pentru cititori vitrine cu noulăți și rafturi de cărți pe diferite ramuri de meserii și pe

principalele probleme actuale. De pildă un raft este destinat popularizării cărților, broșurilor și a altor genuri de materiale indicate în bibliografia diferitelor forme de învățămînt de partid și de U.T.M.; frecventate de majoritatea cititorilor noștri. Cataloge, alfabetice și sistematice, ținute la zi, sînt de asemenea consultate de tot mai mulți cititori înainte de a solicita o carte.

— „Ce intenționați să mai organizați pentru o și mai bună deservire a cititorilor?”

— „În momentul de față lucrăm la introducerea unui sistem superior de deservire a cititorilor. Este vorba de accesul liber al cititorilor la raft, sistem ce se experimentează cu succes la cîteva biblioteci regionale din țara noastră.”

— „Am dori să ne vorbiți ceva și despre activitatea de masă cu cititorii?”

— „Popularizarea largă a documentelor Congresului al III-lea a constituit pentru noi o atență preocupare. S-au făcut în acest scop expoziții de cărți completate cu grafice, planșe și desene reprezentînd producția industrială și agricolă globală obținută în regiunea Galați și îndeosebi în raionul Focșani și s-au popularizat sarcinile care decurg din Directivele Congresului pentru oamenii muncii din patria noastră.

În activitatea de masă ne călăuzim și după evenimentele cele mai importante survenite pe plan intern și internațional. De pildă cu ocazia lansării de către Uniunea Sovietică a unei noi rachete balistice, am organizat simpozionul *Pași noi pe calea cuceririi Coșmosului*, în cadrul căruia au luat cuvîntul profesori de la școala medie din localitate.

În anul acesta am acordat o atenție mai mare conținutului manifestărilor de masă și socotim că în mare măsură am reușit să oferim cititorilor unele acțiuni la un nivel ridicat. Am să citez cîteva seri literare: *În frunte comunistii, Tudor Arghezi la 80 ani și Viața și opera lui Cehov*, care s-a organizat cu prilejul împlinirii a 100 ani de la nașterea scriitorului, împreună cu colectivul de teatru al Casei raionale de cultură, prezentîndu-se scenetele *Răufăcătorul și Chirurgie și monologul Efectul dăunător al tutunului*.

Printre manifestările de masă organizate în cadrul Lunii prieteniei romîno-sovietice menționez simpozionul pe tema *Figura comunistului oglindită în literatura sovietică*.”

— „Ce activitate desfășoară biblioteca dvs. în sprijinul bibliotecilor din raion?”

— „Biblioteca noastră ca și toate bibliotecile din satele raionului Focșani sînt încadrate în concursul bial „Biblioteca în slujba construcției socialiste”. Sarcina noastră este de a îndruma și ajuta aceste biblioteci în buna organizare a muncii cu cartea, în conformitate cu regulamentul concursului. În acest sens, avem cîteva rezultate: s-a îmbunătățit mult componența cititorilor pe raion — din 24.186 cititori înscriși în primul semestru, 15.903 sînt țărani muncitori, iar din 113.650 cărți citite, 26.943 sînt social-politice și agrotehnice, iar 23.798 de literatură beletristică realist-socialistă, indicele de citire fiind 6,4 la bibliotecile comunale. Fără îndoială că nu sîntem pe deplin mulțumiți cu aceste rezultate și vom căuta să îmbunătățim și mai mult munca de îndrumare și control prin deplasări pe teren și instruire prin seminarii a tuturor bibliotecarilor din satele raionului nostru.

Pentru cititorii de la sate biblioteca raională a organizat un concurs ghicitoare gen „Cine știe, cîștigă” pe tema *Să creștem cît mai multe animale*, la care au participat îngrijitori de animale de la G.A.S. Florești, G.A.S. Slobozia-Ciorăști și G.A.C. „Tractorul roșu” din Martinești. Cîștigătorilor li s-au acordat premii valoroase.

În activitatea bibliografică ținem seamă de cerințele cititorilor. Astfel bibliotecilor de la sate le trimitem liste bibliografice de recomandare și planuri de lectură pentru cercurile de citit și pentru studiul individual, cît și scrisori metodice. Dintre acestea amintesc lista de recomandare: *În ajutorul președintelui și brigadierului din G.A.C.*, una dintre cele recent întocmite.”

— „Ce puteți să ne spuneți despre activitatea pe care o desfășoară biblioteca dvs. în rîndul copiilor?”

— „Copiii sînt cei mai asidui cititori. Ei sînt atrași de bogatul fond de cărți ce le stă la dispoziție. În orele cînd biblioteca este

deschisă, secția de copii devine neîncăpătoare. Manifestările de masă îmbracă cele mai variate forme. Pentru ca ele să cuprindă cât mai mulți cititori le organizăm în sala de festivități. Iată de exemplu, la dramatizarea pe tema *Sfat cu făpturile basmului*, în care rolurile eroilor din cărți l-au jucat elevii și elevele școlii elementare nr. 5, au participat 250 copii. O acțiune pe care o continuăm este *Călătorie pe harta R.P.R.* În cadrul acestei acțiuni s-a vorbit copiilor despre *Realizările din țara noastră în anii Republicii*, despre *Bogățiile patriei* și despre *Noile orașe muncitorești Hunedoara și Bicz*. În viitor li se vor prezenta cititorilor copii și alte localități importante de pe harta patriei“.

— „După cum am văzut, biblioteca raională are și o secție muzicală. Vorbiți-ne ceva și despre această secție“.

— „Putem să ne mândrim cu secția noastră muzicală“ — spune tov. Oprea. „Pe lângă faptul că este dotată cu o bogată discotecă și aparatele necesare, ea a și înregistrat unele rezultate frumoase în urma organizării de audiții și seri muzicale. Relev, îndeosebi seara muzicală dedicată lui George Enescu, la care și-a dat concursul și orchestra „Unirea“.

Și pentru copii se fac audiții muzicale, seri de basme pe discuri etc. Cu multă atenție au ascultat aceștia basmul — operă *Petrică și lupul* de S. Prokofiev.“

În încheiere, tov. Oprea a precizat că realizările enumerate au fost posibile datorită sprijinului pe care biblioteca îl primește zi de zi din partea comitetului raional de partid și a sfatului popular local.

Z. BAȘTA

● V. I. LENIN DESPRE BIBLIOTECILE ȘTIINȚIFICE. În culegerea „Biblioteki S.S.S.R.“ a apărut articolul lui K. I. Abramov *V. I. Lenin despre bibliotecile științifice sovietice*. După ce trece în revistă părerile lui Vladimir Ilici Lenin despre bibliotecile științifice din Paris, Londra, Geneva, Berna etc., articolul prezintă indicațiile leniniste cu privire la organizarea bibliotecilor științifice în Rusia sovietică, la completarea fondurilor și activitatea bibliotecilor.

● DE LA PUȘKIN LA EHRENBURG. La Varșovia a apărut lucrarea *De la Pușkin la Ehrenburg*, o bibliografie de recomandare cu adnotări cuprinzând opere ale scriitorilor ruși (partea I-a) și sovietice (partea II-a) traduse și publicate în Polonia. Lucrarea conține și note biografice ale scriitorilor prezentați, iar la sfârșit un indice alfabetic de nume și titluri.

● O EXPOZIȚIE DESPRE CARTEA TEHNICĂ. La Biblioteca centrală tehnică din Bratislava s-a deschis expoziția *Cartea tehnică cehoslovacă 1945—1960*. În această expoziție au fost expuse 1200 de cărți și numeroase prospecte, norme și brevete.

● UN CATALOG AL LITERATURII PRIVITOARE LA ISTORIA SOCIALISMULUI. În Republica Democrată Germană se află în lucru un catalog principal al literaturii privitoare la istoria socialismului și a mișcării muncitorești internaționale. Catalogul va fi alcătuit de centrele de consultații în domeniul științelor sociale ale bibliotecilor științifice. Munca de elaborare a catalogului s-a început în ianuarie 1960.

● ANIVERSAREA CENTENARULUI NAȘTERII POETULUI RABINDRANATH TAGORE. În octombrie 1961 se vor împlini 100 de ani de la nașterea marelui poet hindus Rabindranath Tagore. La Santiniketan în Bengalul de vest, centrul activității lui Tagore, se va organiza un mare muzeu, cuprinzând exemplare din toate edițiile operei poetului și din traduceri publicate în toate țările lumii. O bibliografie internațională Tagore cuprinzând și scrierile despre activitatea și opera acestuia este în pregătire. Țara noastră va participa la aniversarea nașterii marelui poet, colaborând la bibliografia amintită și punând la dispoziția Muzeului Tagore fotocopii de pe traduceri din opera poetului și lucrările despre el, publicate în România.

Prin citirea

BIBLIOTECI pentru COPII

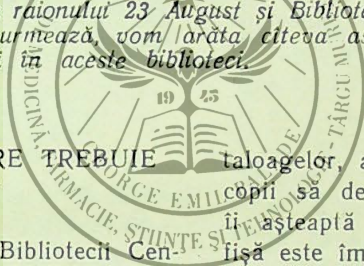
RAID-ANCHETA IN BIBLIOTECILE PENTRU COPII DIN CAPITALA

Copilul este un cititor neformat, care nu știe, în general, nici ce să citească și nici cum să citească. Privirile îi sînt furate pe rînd de o copertă sau un titlu mai atrăgător decît altul, ia o carte, o răsfoiește, se plictisește repede și de multe ori o restituie necitită. Sînt unii copii care citesc însă tot ce le cade în mină, „înghit” zeci de volume, fără să aleagă și să rețină nimic din conținutul cărții.

Bibliotecarului îi revine sarcina de a îndruma lectura micilor cititori, de a le forma gustul pentru citit și a-i învăța să iubească și să respecte cartea, recomandîndu-le în același timp acele cărți care sînt potrivite vârstei lor, înțelegerii lor, cărți care să le întregască și să le îmbogățească cunoștințele căpătate în școală.

Pentru a vedea în ce fel este dusă munca de îndrumare a lecturii micilor cititori, revista noastră a întreprins un raid-anchetă în trei biblioteci din capitală: Filiala pentru copii a Bibliotecii Centrale de Stat, Biblioteca pentru copii „Emil Gîrleanu” a raionului 23 August și Biblioteca de împrumut A.R.L.U.S.

În rîndurile ce urmează, vom arăta cîteva aspecte caracteristice muncii de îndrumare a lecturii în aceste biblioteci.

UN INCEPUT BUN CARE TREBUIE CONTINUAT

La filiala pentru copii a Bibliotecii Centrale de Stat, deschisă de un an, munca de îndrumare a lecturii se face cu multă seriozitate, folosindu-se metode și forme pe cît de diverse pe atît de atractive. E drept că aici lucrează un colectiv de bibliotecari pricepuți, în frunte cu tovarășa Popp Elvira, care se străduiesc să găsească în fiecare zi forme noi de atragere a micilor cititori și de îndrumare a lecturii lor. Astfel, chiar dintru început rămîi plăcut impresionat de desenele și panourile care împodobesc pereții sălii cataloagelor și ai sălilor de lectură, înfățișînd scene din cărțile cu povești pentru copii. Vitrinele în care săptămînal sînt expuse noutățile sau expozițiile în legătură cu o anumită tematică, contribuie și ele la recomandarea celor mai potrivite lucrări pentru diferitele vârste ale copiilor. Panourile cu indicații asupra folosirii ca-

taloagelor, alfabetic și tematic, îi invită pe copii să deschidă sertarele fișierelor, unde îi așteaptă o adevărată surpriză: fiecare fișă este împodobită cu o reproducere fotografică a unei scene mai sugestive sau a

IV 368
AMINTIRI DIN COPILĂRIE
CREANGĂ, ION

Amintiri
din copilărie

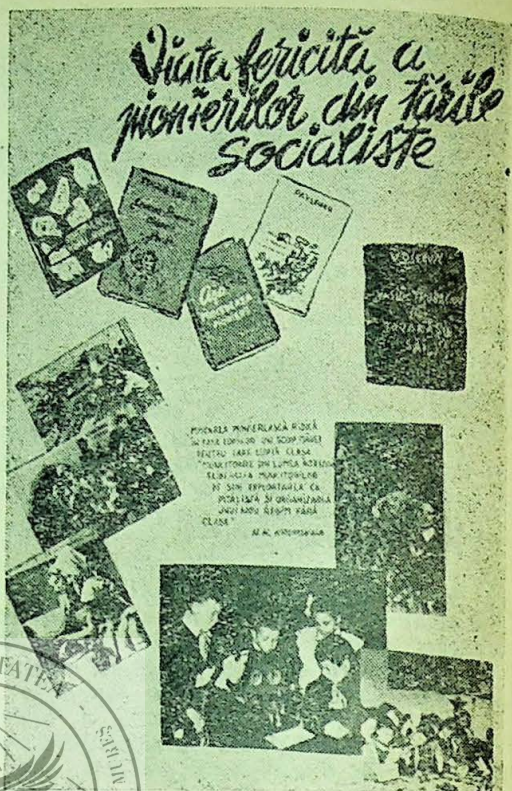
Ilustrații de Eugen Tăru

Fișa cărții *Amintiri din copilărie*
de Ion Creangă

copertei, care îi sugerează micului cititor conținutul cărții. La rîndul ei, gazeta de perete prezintă, în afara citorva cărți bune, recomandate pe vîrste, programul săptămînal al manifestărilor organizate de bibliotecă precum și portrete ale cititorilor frunțași, fapt ce constituie un foarte bun stimulent pentru copii. Alte panouri înfățișează aspecte din procesul de politehnizare în școli, din vacanța pionierilor noștri și din viața fericită a copiilor din țările socialiste, prin fotografii și titluri de cărți pe această temă. În legătură cu deschiderea noului an școlar, panoul intitulat „Unde să mă înscriu?” indică prin desene sugestive diferitele ramuri ale economiei noastre naționale, alături de adresele școlilor profesionale din aceste ramuri.

Biblioteca are 3 săli de lectură și nu are o secție de împrumut. Una din săli este rezervată preșcolarilor. Micii cititori ascultă aici basme și istorioare, desenează și construiesc case din cuburi, petrecîndu-și astfel timpul în mod plăcut și util. Îndrumarea individuală a micilor cititori se face chiar în sala cataloagelor de către o bibliotecară care îi ajută să consulte fișierele și, după ce se interesează de ceea ce au citit pînă atunci, le recomandă cîteva titluri din genul preferat sau din acele genuri pe care copiii nu le au cunoscut încă prea bine. Din cauza lipsei fișelor de cititor, care ar da posibilitatea Bibliotecarei să cunoască cu precizie cărțile citite de copii, îndrumarea individuală a lecturii suferă.

Pentru a avea totuși o evidență a lecturii copiilor și pentru a se cunoaște rezultatele acestei lecturi, biblioteca a inițiat (din păcate numai în trei-patru cazuri) întocmirea unor caiete de evidență a lecturii, în care micii cititori au scris, în afară de titlu și autor, ce anume întîmplare le-a plăcut mai mult, sau au desenat din imaginație ori după ilustrațiile cărții, scena care i-a impresionat în mod deosebit. Este o încercare timidă ce ar trebui însă generalizată, cu atît mai mult cu cît biblioteca nu are fișe de cititor. De altfel, în planul filialei este prevăzută tipărirea în acest scop a unui caiet tip, elaborat de co-

Unul din panourile expuse în filiala pentru copii a B.C.S.

lectivul bibliotecii, care va fi de un real folos în munca de îndrumare a lecturii.

În afară de îndrumarea individuală, filiala pentru copii a Bibliotecii Centrale de Stat organizează o serie de manifestări, variate și atractive, menite să orienteze lectura micilor cititori, potrivit cu vîrsta și preocupările lor. Spicuum dintre cele mai reușite: Concursul literar gen „Drumeții veseli” pe marginea cărții *Toate pînzele sus* de Radu Tudoran, la care au participat cititori din clasele V—VII, jocul-ghicitoare de popularizare a celor mai reprezentative lucrări pentru copii mai mici, întocmit de Serviciul metodic al B.C.S., la care au participat copii din clasele I—IV, sau concursul pentru preșcolari „Cine știe, povestește”, la care micuții au povestit 6 basme dintre cele mai cunoscute (*Scușița Roșie, Capra cu 3 iezi, Albă ca zăpada, Pescarul și peștișorul* etc.). O manifestare interesantă a fost prilejuită de

fapta eroică a celor 4 ostași sovietici care au rătăcit 49 de zile cu o ambarcațiune în Pacific. După o conferință în care s-a vorbit despre eroismul acestor ostași, s-a discutat cu copiii o serie de cărți de călătorie pe mări ca: *Expediția Kon-Tiki*, *Alain Bombard*, fragmente din *Istoria descoperirilor geografice* de P. I. Maghidovici, ș. a., cărți care au stîrnit interesul participanților ce nu le citiseră.

La concursuri se folosește și magnetofonul, pentru a reda pe bandă fragmente din basme, pasagii din cărți, sau chiar întrebările, pentru a le face mai vii și mai atractive. De asemenea, se folosește magnetofonul pentru organizarea unui ciclu de prezentări și audiții muzicale intitulat „Despre împărțirea și particularitățile instrumentelor”, pentru cititorii din clasele V—VII. În cadrul serilor de basm sau a recenziilor, se proiectează diafilme legate de tema cărților prezentate.

În plan mai sînt prevăzute întîlniri cu părinții și consfătuiri cu diriginții, două obiective foarte importante, care din păcate nu au fost traduse în viață, neglijîndu-se legătura permanentă ce trebuie să existe între școală, bibliotecă, și educația în familie.

Ar fi de dorit ca pentru viitorul apropiat să se examineze și posibilitatea creării unei secții de împrumut, deoarece foarte mulți copii preferă să citească acasă cărțile care-l interesează și de multe ori renunță să-și sacrifice o parte din timpul de învățatură sau de joacă, pentru a veni la bibliotecă. S-ar putea de asemenea examina și posibilitatea introducerii accesului liber la raft al copiilor mai vîrstnici.

UN COLECTIV HARNIC

O muncă rodnică depune și colectivul bibliotecii pentru copii „Emil Gîrleanu” din raionul 23 August. Colectivul acesteia se reduce de fapt la două tovarășe, ce se străduiesc să atragă și să îndrumeze lectura micilor cititori din cartierul muncitoresc Pantelimon.

Deși nu dispun de aceleași condiții materiale ca filiala B.C.S. totuși, și aici se vădește strădania și pricepera unor biblio-

tecari inimoși. Pereții sălii de lectură sînt împodobîți cu desene viu colorate, înfățișînd personajii din cărțile cu povești, vitrina cu cărți noi este împospătată la timp, iar fișele din catalogul pentru copii din clasele I—IV sînt împodobite, în lipsa reproducțiilor fotografice, cu ilustrații din cărțile respective. Întrebînd-o pe tovarășa bibliotecară Gheorghe Elena de unde și le-a procurat, dînsa ne răspunde zîmbind că a folosit ilustrațiile decupate din cărțile ce nu mai puteau fi reparate, după o uzură îndelungată.

Dar iată că pe ușă intră două fetițe, foarte dezghețate, care se apropie de masa bibliotecarei și, cu un aer foarte degajat, cer să li se dea alte cărți în schimbul celor restituite. Aflăm că pe cea mai mare o cheamă Alecu Florica, are 12 ani și a trecut în clasa VI-a, iar cea mică se numește Murafa Ana-Maria, are 8 ani și este elevă în clasa II-a. Ambele sînt cititoare noi ale bibliotecii, deoarece s-au mutat de curînd în cartier.

Prima restituie *Monștrii apelor* de Mihai Tican Rumano și cere în schimb o carte tot cu aventuri *Cireșarii* de C. Chiriță și o carte care să o ajute la organizarea unei serbări.

Bibliotecara îi recomandă lucrarea *Marianei Sas Pregătim o serbare* și continuarea cărții *Cireșarii, Castelul fetei în alb*, deoarece volumul cerut de ea era împrumutat.

Întrebată de noi asupra preferințelor în lectură, Alecu Florica ne mărturisește că-i plac îndeosebi cărțile de aventuri și de călătorii. Acest lucru se poate constata și din fișa ei, în care remarcăm preponderența acestui gen de literatură, în afară de lucrări ale lui Sadoveanu, Dickens, Twain și M. Beniuc. Este o cititoare serioasă care nu ține o carte mai mult de 5—7 zile, dar nici nu o restituie necitită a doua zi. Micuța Ana-Maria restituie *Iepurașul de turtă dulce* al lui Victor Eftimiu și *Din școala de ieri și de azi* de Ioachim Botez. Ne mărturisește însă că din cea de-a doua carte nu a înțeles mare lucru, și că îi plac mai ales basmele. Dintre toate, basmele lui P. Ispirescu i-au plăcut cel mai mult. De multă vreme dorește să citească *Basmele mării* de Al. Mitru, dar pînă acum n-a izbutit să capete cartea, fiind mereu împrumutată pe

la alți copii. Cărțile sovietice, ca de pildă *Cînd animalele vorbeau* de I. Franco, *Lepurele îngîmfat* de Mihalcov, *Tania revoluționara* de E. Vereskaia și altele, sînt împrumutate din ce în ce mai mult de micii cititori.

După plecarea micuțelor cititoare, ne aruncăm ochii pe cîteva fișe. Multe arată setea de a citi a copiilor, bine orientată de bibliotecară, satisfăcută de lucrări potrivite vârstei lor. Sînt însă și fișe care oglindesc o slabă îndrumare din partea bibliotecarei. De pildă, fișa micuțului Andrei Ioan-Cezar, în vîrstă de 8 ani, fiu de muncitor, cuprinde 52 de volume împrumutate în 8 luni. Unele din ele sînt restituite a doua zi după ce au fost luate de la bibliotecă. Același lucru am putea spune și despre Macovei Magdalena, în vîrstă de 9 ani, Dumitrescu Cornelia, de 10 ani, care citește pe lîngă *Pinochio* a lui Collodi și *Zodia Cancerului* de M. Sadoveanu — despre Dumitru Petruța, de 12 ani — care citește *Orfanii* de Charles de Coster și *Spartacus* de Giovagnoli, și de Chișu Sofia, care la vîrsta de 14 ani citește alături de *Basmelor isteților* (împrumutate de 2 ori) și *Aventurile lui Habarnam* de Nosov, *Pămînt desțelenit* al lui M. Șolohov sau *Răscola* de L. Rebreanu.

Exemplele de mai sus dovedesc că atunci cînd bibliotecarul, asaltat de copiii de toate

vîrstele ce se îmbulzesc să ceară cărți, nu acordă timpul necesar examinării atente a fișelor cititorilor și nu discută calm cu micii cititori, se întîmplă să împrumute copiilor cărți nepotrivite cu puterea lor de înțelegere și preferințele specifice vârstei.

În ceea ce privește îndrumarea colectivă biblioteca „Emil Gîrleanu“ desfășoară o bogată activitate. Seri de basm, seri literare, recenzii, consfătuiri cu cititorii, concursuri-ghicitoare, simpozioane, întîlniri cu scriitorii, toate cu o largă participare, dovedesc preocuparea permanentă a colectivului de a îmbunătăți neconținut munca cu cartea. Printre ele remarcăm: Concursul „Cine știe, răspunde“, pe marginea lucrării lui A. Gaidar *Timur și băieții lui*, urmat de „O călătorie imaginară pe harta U.R.S.S.“, organizat la 24 aprilie 1960, în colaborare cu A.R.L.U.S., la Casa de cultură a tineretului din raionul 23 August, la care au participat 700 de cititori; întîlnirile copiilor cu scriitorul Al. Mitru, la 24 martie și 8 iulie; simpozioanele organizate cu prilejul aniversării lui V. I. Lenin și a zilei de 23 August, la care și-au dat concursul și doi dintre profesorii școlii de 7 ani nr. 46, sau consfătuirea cu cititorii pe tema „Cum se citește și se păstrează o carte“. Se resimte însă lipsa unei mai strînse legături între biblio-

Aspect din sala de lectură a bibliotecii pentru copii „Emil Gîrleanu“.

tecă și școală și între bibliotecă și părinții copiilor. Puțini sînt profesorii care au acordat sprijin bibliotecii. Majoritatea profesorilor, ca de pildă cei de la școlile nr. 48 și 57, nu au înțeles că prin lectura extrascolară copiii au posibilitatea de a-și îmbogăți cunoștințele căpătate în școală, că lectura cărților din bibliotecă le oferă copiilor posibilități mai mari de orientare în domeniul literaturii, geografiei, științelor naturale sau fizicii, că întâmplările și regiunile descrise în cărți îi ajută să înțeleagă mai ușor noțiunile predate în școală. O singură profesoară de la școala nr. 46, Circu Sorica, a colaborat cu colectivul bibliotecii, dînd liste de îndrumare a lecturii pentru elevii din clasele V—VII și participînd activ la manifestările organizate de bibliotecă.

O altă greutate întâmpinată de bibliotecare se datorește unei greșite aprovizionări cu cărți pentru copii. Colectura bibliotecilor trimite în ultima vreme bibliotecii foarte puține lucrări pentru copii și mai mult cărți pentru adulți, iar în librăriile ce se indică pentru aprovizionare găsește, în marea majoritate, tot cărți pentru maturi.

ȘI UN INCEPUT BUN CARE A FOST PĂRASIT PE DRUM

E vorba de activitatea bibliotecii pentru copii A.R.L.U.S. Iniințată în 1951, această bibliotecă ce avea menirea să popularizeze cu precădere cartea rusă și sovietică în rîndurile copiilor, a avut pînă acum doi ani o bogată activitate. De doi ani însă, datorită restrîngerii spațiului, biblioteca pentru copii s-a transformat într-o secție de împrumut, unificată cu secția pentru adulți. Este păcat că în urma acestei restructurări, activitatea bibliotecii, îndeosebi în ceea ce

privește munca de îndrumare a lecturii micilor cititori, s-a redus foarte mult.

Din bogata activitate de îndrumare desfășurată de bibliotecă, relevăm cîteva aspecte, cum ar fi de pildă: conferința ținută de un activist al Consiliului General ARLUS, care a vizitat Uniunea Sovietică, despre: „Lenin, întemeietorul Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice“, „Miciurinismul și roadele lui“, manifestare în cadrul căreia cititorii din Cercul micilor naturaliști de la Palatul Pionierilor au citit pasagii din cărți și au prezentat aspecte din aplicarea practică a celor învățate de ei din cărți sau consfătuirea cu cititorii și părinții lor, în care s-a arătat activitatea și rolul bibliotecii și s-au adoptat o serie de sugestii menite să îmbunătățească îndrumarea lecturii, sugestii date chiar de către copii și părinții lor.

Demn de remarcat este de asemenea faptul că manifestările se făceau cu sprijinul instructorilor de pionieri și al profesorilor de la școlile nr. 12, 19 și 20, situate în cartierul bibliotecii, precum și cu concursul unui colectiv artistic format din rîndurile micilor cititori.

Concluzia este că acolo unde bibliotecarii s-au preocupat de găsirea unor forme vii și atractive de propagandă a cărții, unde a existat o strînsă legătură cu școala, cu organizația de pionieri și cu părinții și o bună evidență a lecturii copiilor, munca de îndrumare a lecturii a dat roade bune. Rămîne ca pe viitor bibliotecarii din bibliotecile vizitate de noi, ca și toți ceilalți bibliotecari care îi învață pe micuții cititori să facă primii pași în minunata lume a cărților, să caute să-și îmbunătățească necontenit munca lor atît de frumoasă și foloșitoare educării copiilor.

F. AMIRA

Difuzarea CĂRTII la SATE

C. FILOREANU

vicepreședinte al Ununii centrale a cooperativelor de consum

An de an, pe măsura înaintării țării noastre pe calea desăvârșirii construcției socialiste, în viața satelor se produc profunde schimbări social-economice. Astăzi, marea majoritate a țărănimii noastre, cu sprijinul clasei muncitoare și sub conducerea și îndrumarea partidului, își făurește o viață nouă, socialistă. Ritmul accelerat al transformărilor revoluționare care au schimbat din temelii fața satelor noastre, este ilustrat de faptul că pînă la cel de-al III-lea Congres al partidului, sectorul socialist din agricultură cuprindea peste 81% din numărul gospodăriilor țărănești și din suprafața arabilă a țării.

Aspectul satului s-a schimbat însă, din punct de vedere social-economic și cultural. Numărul și activitatea instituțiilor culturale — școli, cămine culturale, biblioteci, cinematografe etc., — confirmă din plin atenția deosebită ce se acordă înfloririi culturale a satelor. Milioane de țărani muncitori își însușesc din ce în ce mai multe cunoștințe din toate domeniile activității politice, culturale, economice, agrotehnice, devenind militanți hotărâți pe țărimul transformării socialiste a agriculturii, cartea constituind astăzi pentru ei un prieten devotat, un sfetnic de nădejde. De aceea, pătrunderea largă a cărții la sate, răspîndirea ei în toate comunele și satele prin biblioteci, librării sătești, prin activul larg de difuzori de carte, constituie o problemă de mare răspundere în fața organelor de stat și obștești care asigură desfășurarea acestei activități. Faptul că la sate numărul colecțiilor, al mecanizatorilor și al muncitorilor din unitățile agricole socialiste, dornici

să lucreze după metode agrotehnice avansate, este în continuă creștere, iar rîndurile noii intelectualități de la sate — ingineri și agronomi, medici și cadre didactice — sporesc mereu, impune lucrătorilor de pe țărimul răspîndirii și difuzării cărții, răspunderi deosebite, la nivelul exigenței mereu sporite a cititorilor pe care trebuie să-i deservesc. Iată de ce, ridicarea pe o treaptă mult mai înaltă, a difuzării cărții la sate, constituie un factor deosebit de important în înlăturarea revoluției culturale, în opera de transformare socialistă a agriculturii. Noile condiții politice, economice și culturale, în care se desfășoară viața satului nostru reclamă deci forme noi și în munca de difuzare și popularizare a cărții.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea popularizării și difuzării cărții la sate din 15 iulie 1960, prevede o serie de măsuri, menite să contribuie la continua dezvoltare a răspîndirii cărții în mase, la creșterea numărului și diversității titlurilor de cărți, ce trebuie puse la îndemîna cititorului de la sate. Faptul că de întreaga activitate de difuzare a cărții la sate răspund în prezent organizațiile cooperativei de consum, care trebuie să ia măsuri de studiere a cerințelor cititorilor din mediul sătesc și în strînsă colaborare cu organele Ministerului Învățămîntului și Culturii să determine acoperirea acestei cereri cu o producție editorială corespunzătoare, dovedește atenția deosebită care se acordă satisfacerii nevoilor de carte mereu crescîndă a populației de la sate. De asemenea prin înființarea de noi puncte permanente de difuzare a cărții la sate — librării sătești, chioșcuri, raioane specializate

în cadrul magazinelor mixte, autocaravane librării — prin organizarea difuzării cărții în mediul rural cu ajutorul difuzorilor de carte recrutați din rîndul cadrelor didactice, a bibliotecarilor, a operatorilor cinematografici, a activiștilor organizațiilor de masă, a salariaților din unitățile agricole se vor asigura condițiile necesare ca în fiecare comună și sat, să se poată desfășura din plin munca de popularizare și difuzare a cărții.

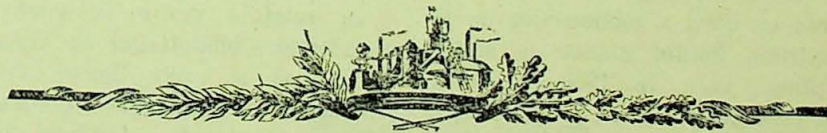
În stimularea gustului pentru citit, în răspîndirea cărții, un aport substanțial trebuie și poate să-l aducă comisiile culturale ale cooperativelor de consum care dispun de largi posibilități pentru a sprijini și organiza popularizarea și difuzarea cărții la sate. Ele trebuie să sprijine efectiv organizarea cooperativelor școlare în cadrul cărora munca cu cartea să ocupe un loc de seamă. Totodată organele Ministerului, în vătamîntului și Culturii, pe lângă faptul că vor asigura numirea în fiecare comună și sat, a unui profesor sau învățător care să răspundă de difuzarea și popularizarea cărții, vor contribui la aceasta prin editarea de prospecte, cataloage, afișe și alte materiale de informare bibliografică ce vor fi puse la îndemîna unităților cooperative de consum, în vederea asigurării unei largi informări a cititorilor de la sate.

În sprijinul aceluiași scop, organele Ministerului Agriculturii, ale Ministerului Economiei Forestiere, ale Ministerului Sănătății și Prevederilor sociale, vor participa nemijlocit pe diferite căi la lărgirea popularizării și difuzării la sate a literaturii agrotehnice, medicale, de popularizare a ultimilor cuceriri în domeniul științei, agriculturii și silviculturii.

În munca de recomandare și apropiere de carte a cititorului de la sate, în dezvoltarea interesului pentru lectură al acestuia, un ajutor prețios îl pot acorda și lucrătorii bibliotecilor comunale, sătești, școlare și din unitățile agricole socialiste. Posibilitățile largi ale bibliotecarilor de a cunoaște preferințele diferitelor categorii de cititori de la sate, de a le urmări în permanență procesul de maturizare culturală, precum și metodele practice de popularizare a cărții pe care le folosesc, permite acestora să acorde un sprijin calificat lucrătorilor din rețeaua cooperativei de consum în difuzarea cărții.

Încadrîndu-se și în munca de difuzori de carte, ei pot, prin priceperea și dragostea față de nobila activitate de răspîndire a cărții, să sprijine pe de o parte pe gestionarii librăriilor sau ai raioanelor de carte ale magazinelor cooperativei de consum, să se aprovizioneze cu cele mai potrivite cărți pentru sate, iar pe de altă parte, pot dezvoltă în cititori dorința de a-și forma biblioteci personale cu lucrări necesare ridicării nivelului de cunoștințe politice, culturale și profesionale.

Strînsa colaborare dintre lucrătorii cu cartea din rețeaua cooperativei de consum, difuzorii de carte — cadre didactice și bibliotecari, — precum și ceilalți activiști culturali de la sate în stabilirea cerințelor cititorilor, în largă lor informare asupra literaturii apărute, în influențarea procesului de editare a cărților specifice satului, va asigura un caracter de masă muncii de popularizare și de difuzare a cărții la sate. Totodată, această colaborare va contribui la ridicarea pe o treaptă superioară a acestei activități, atît de importantă în procesul de culturalizare și de educare în spirit socialist a oamenilor muncii de la sate.

Relatiile dintre Biblioteca regională și Colectura bibliotecilor

SIGNER SERGIU

inspector — Secția de învățămînt și cultură a sfatului popular regional Galați

În regiunea noastră, munca cu cartea se bucură de un sprijin larg din partea organizațiilor de partid, a sfaturilor populare, cadrelor didactice și organizațiilor de masă. În munca de răspîndire a cărții a fost atras un însemnat număr dintre cititorii care prin propria lor experiență își dau seama de forța educativă a cuvîntului scris.

Ca urmare a acțiunilor desfășurate, numărul cititorilor în bibliotecile de masă din regiunea noastră a crescut față de anul 1959 cu 44%, ridicîndu-se la peste 241.000. În raioanele Tecuci, Călmățui, Vrancea procentul cititorilor se ridică la mai bine de 30—35% din totalul populației.

Creșterea numărului cititorilor și mai ales orientarea lecturii lor spre țelurile indicate de concursul biennial „Biblioteca în slujba construcției socialiste” a ridicat ca o problemă de primă importanță justa aprovizionare a bibliotecilor cu cărțile necesare. De asemenea, în atenția bibliotecilor a stat procurarea unui număr mai mare de lucrări accesibile și atractive pentru noii cititori, în majoritatea lor țărani. Ca urmare, pe lîngă completarea fondului de cărți cu lucrările noi apărute, s-a simțit necesară aprovizionarea mai largă cu cărți social-politice, agrotehnice și de popularizare a științei.

În afara fondurilor extrabugetare alocate de căminele culturale, mijlocul de bază în aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor de la sate îl constituie fondul alocat de sfatul popular regional, care, în 1960 se ridică la peste 1.400.000 lei sumă ce se cheltuiește în cea mai mare parte sub îndrumarea bibliotecii regionale.

Biblioteca regională controlează toate specificațiile și comenzile ce se fac de către

bibliotecile raionale pentru unitățile din raionul respectiv. În felul acesta s-au îndepărtat o serie de deficiențe în ce privește cheltuirea fondurilor pentru cărțile scumpe și cu o circulație restrînsă; s-a constatat o creștere a simțului de răspundere al bibliotecarilor în alegerea cărților, potrivit sarcinilor economice și politice actuale. Astfel

s-a dat atenție deosebită aprovizionării bibliotecilor cu *Documentele Congresului al II-lea al P.M.R., Elemente de marxism-leninism, Dezvoltarea industriei socialiste a R.P.R., Originea vieții pe pămînt de V. I. Oparin* precum și cu lucrări ca: *Despre credința în Dumnezeu. De vorbă cu credincioși și necredincioși* de G. A. Gurev, lucrări legate de dezvoltarea sectorului zootehnic etc. De asemenea, considerăm că s-a realizat o îmbunătățire și în ce privește ritmul aprovizionării bibliotecilor ca urmare a deplasării periodice a bibliotecarilor raionali la Colectura bibliotecilor.

Colaborarea dintre Biblioteca regională și Colectura bibliotecilor se realizează în bune condițiuni și în ceea ce privește indicațiile de tiraj. Biblioteca regională consultă planurile editoriale și buletinele *Cărți în curs de apariție*, indică numărul necesar de lucrări și spre deosebire de alte unități cu care are relații Colectura bibliotecilor, cărțile comandate sînt ridicate în termen.

În relațiile dintre Biblioteca regională și Colectura bibliotecilor din Galați mai persistă însă și unele lipsuri. Colectura bibliotecilor nu realizează întotdeauna o distribuție judicioasă a fondului de cărți. De pildă broșura *Cum se poate obține peste 3800 kg. lapte pe cap de vacă furajată* de Gh. Bănică și Gh. Șchiopu a intrat în re-

giunea noastră în număr de 1200 exemplare, dintre care jumătate au fost repartizate bibliotecilor. Dintre acestea, fără a ține seama de nevoile reale s-au repartizat 250 exemplare Colecturii din Brăila care deservește un singur raion, iar restul de 350 exemplare au fost reținute pentru celelalte 10 raioane. Un alt aspect îl prezintă tendința de repartizare mecanică între librării și biblioteci a cărților ce sînt cerute mai mult și care vin într-un tiraj necorespunzător, cum este cazul cu lucrările apărute în „Biblioteca pentru toți”. Unificarea Colecturii bibliotecilor cu serviciul standuri care de fapt deservește cumpărătorul individual, creează posibilitatea de a se micșora numărul volumelor repartizate bibliotecilor.

Este de remarcat că la Colectura bibliotecilor se primesc în număr nesatisfăcător cărțile de popularizare a științei și agrotehnice care prin conținutul lor ajută oamenii muncii în formarea unei concepții științifice despre viață, popularizează cele mai bune metode de muncă în agricultură.

Folosirea buletinelor *Cărți în curs de apariție* poate fi considerată în prezent ca o chestiune formală, deoarece nu toate bibliotecile le completează, iar pe de altă parte nici Colectura nu este în măsură să satisfacă comenzile făcute pe această cale datorită faptului că multe din lucrările prevăzute nu apar la timpul stabilit. De altfel, realizarea comenzilor făcute pe această cale ar necesita căsuțe speciale la Colectura bibliotecilor cel puțin pentru fiecare bibliotecă comunală, lucru pe care spațiul de depozitare existent nu îl permite decît numai pentru bibliotecile mari.

O altă problemă ce se ridică este completarea fondului de cărți al bibliotecilor cu lucrările ce le lipsesc fie prin uzarea lor, fie prin defecțiuni de aprovizionare la vremea cînd au apărut. Sistemul de evidență

al fondului de cărți ținut de către biblioteci nu permite a se stabili cu ușurință lucrările ce le lipsesc — deși ele le sînt necesare — iar pe de altă parte îndrumătorii bibliografi ai colecturii care au această sarcină, nu o pot realiza pentru bibliotecile de la sate. Considerăm că o listă minimă de cărțile existente în stoc la Colecturi pe categorii de biblioteci, ar putea ajuta la îndepărtarea acestei deficiențe.

În stabilirea necesarului de cărți pentru bibliotecile din regiune nu am dat încă atenția cuvenită consultării unor oameni de specialitate. Dacă acest lucru se face în ceea ce privește cărțile pentru bibliotecile școlare, nu s-au urmărit cu perseverență cărțile tehnice și agrotehnice pentru celelalte categorii de biblioteci. Ajutorul bibliotecilor la stabilirea planurilor editoriale este subapreciat de unii bibliotecari care, fie că nu completează de loc proiectele de planuri primite de la edituri, fie că o fac superficial. De pildă Biblioteca raională Liești a indicat, la multe lucrări, o cifră uniformă (120 exemplare) care nu oglindește nevoile reale ale raionului și depășește însăși fondurile bugetare de care vor dispune. Lipsa de atenție în întocmirea lucrării a dat naștere la o asemenea situație că Biblioteca raională Liești a indicat ca necesare 60 exemplare din lucrarea *Trei studii de estetică* de N. Tertulian în vreme ce Biblioteca regională a stabilit 30 exemplare pentru întreaga regiune.

Consider că studierea mai îndeaproape de către secțiile de învățămînt și cultură regionale și raionale a felului cum se face aprovizionarea cu cărți a bibliotecilor, a felului cum se realizează colaborarea dintre Biblioteca regională și Colectura bibliotecilor reprezintă una din problemele de bază în orientarea conținutului activității bibliotecilor.

TOMA ALEXANDRESCU
redactor la Editura agro-silvică

Pentru desăvârșirea construirii socialismului în patria noastră dragă, pentru îndeplinirea sarcinilor mărețe care ne-au fost trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R., cărțile îi revine un rol extrem de important în acțiunea de ridicare a nivelului cultural și tehnic al țărănimii muncitoare, în făurirea conștiinței socialiste.

Editurile în general și Editura agro-silvică în special, au sarcini de o mare răspundere pe această linie. Ele vor trebui să pună la îndemâna sectorului agricol literatura tehnică de specialitate, necesară asigurării recoltelor bogate, dezvoltării șeptelului, mecanizării, chimizării și electrificării agriculturii. Trebuie să popularizeze metodele avansate ale frunțășilor recoltelor mari și să arate căile de recuperare pentru agricultură, prin desecări, irigații și împăduriri a terenurilor degradate și neproductive, cum sînt terenurile mlăștinoase, pantele, nisipurile etc.

În acest scop Editura agro-silvică a tipărit în anul 1960 un mare număr de titluri, — manuale, tratate, conferințe, broșuri de popularizare a metodelor avansate de muncă și îndrumări tehnice — menite a constitui un puternic sprijin pe linia realizării mărețelor sarcini trasate agriculturii de Directivele celui de-al III-lea Congres al P.M.R.

Literatura tehnică agricolă pune la dispoziția țărănimii noastre, învățăminte în legătură cu folosirea chibzuită a pământului, utilizarea rațională a îngrășămintelor, cultura cerealelor și plantelor tehnice, cul-

tura legumelor, pomilor și viței de vie, cunoașterea principalelor boli și dăunători ai acestor culturi, precum și prevenirea și combaterea lor. De asemenea cuprinde îndrumări privind problemele creșterii animalelor, asigurarea bazei furajere și alimentația rațională a animalelor, reproducerea animalelor domestice, prevenirea și combaterea bo-

lilor la animale, etc. În sfîrșit, o serie de broșuri sînt menite a veni în sprijinul mecanizatorilor din agricultură pentru a-i ajuta în munca de executare a lucrărilor la timpul optim și la un nivel agrotehnic corespunzător cerințelor.

Aceste lucrări sînt scrise de oameni de știință cu o bogată experiență, și activitate practică pe teren, frunțăși în producție care cunosc temeinic problemele agriculturii noastre.

Din cărțile apărute în Editura agro-silvică în anul 1960, recomandăm bibliotecilor sătești următoarele titluri:

I. Agrotehnică

CEAPOIU, N. și POTLOG, A. S. *Ameliorarea plantelor agricole*. 2 vol. Buc., Editura agro-silvică, 1960, vol. 1, 434 p., vol. 2, 424 p.

Tratează crearea și obținerea de soiuri noi de plante agricole, mai productive, punînd la îndemîna cititorilor îndrumări tehnice prețioase în funcție de zonele climatice ale țării.

DAVIDESCU, D. și DAVIDESCU, E. *Îngrășămintele lichide*. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 84 p.

Se dau îndrumări și exemple în legătură cu folosirea îngrășămintelor lichide comparativ cu îngrășămintele chimice și combinate.

DAVIDESCU, N. și ARNAUTU, I. *Cum a obținut G.A.C. Hălchiu producții mari de cartofi la ha.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 58 p.

Broșura expune metodele de muncă și rezultatele obținute în mărirea producției de cartofi de către o unitate agricolă socialistă. Ea constituie un îndreptar pentru dezvoltarea culturii cartofilor în țara noastră.

GHEORGHI, A. și LOB, D. *Sortarea și ambalarea fructelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 76 p.

Se dau indicații tehnice privind sortarea și ambalarea legumelor și fructelor, destinate aprovizionării orașelor, pentru evitarea pierderilor.

MARTIN, T. *Viticultura.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 532 p.

Dezbate toate problemele legate de cultura viței de vie în țara noastră în lumina celor mai noi realizări și cuceriri ale științei în țara noastră și peste hotare.

NEGOMIREANU, V. *Irigarea porumbului.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 76 p.

Tratează condițiile speciale ale regiunilor secetoase și metodele ce trebuie folosite pentru asigurarea obținerii de producții mari de porumb.

II. Zootehnie

BANICA, GH. și ȘCHIOPU, GH. *Cum se pot obține peste 3800 kg. lapte pe cap de vacă furajată.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 72 p.

Expune metodele de lucru și rezultatele obținute de lucrătorii G.A.S. Peștera, regiunea Constanța în obținerea de producții sporite de lapte.

BILA, GH. *Folosirea porumbului în hrana animalelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 128 p.

Tratează problema preparării și folosirii porumbului în hrana animalelor, punând un

accent deosebit pe însilozarea și folosirea porumbului siloz în hrana animalelor.

DRĂGANESCU, C. *Selecția și potrivirea perechilor, metodă de bază pentru îmbunătățirea animalelor.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 104 p.

Lucrarea prezintă criteriile științifice care stau la baza alegerii animalelor de reproducție, în scopul ameliorării raselor.

FODOR, I. și BISTRICEANU, C. *Mărirea producției de furaje prin cultivarea pășunilor și fînețelor naturale.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 88 p.

Sînt prezentate metodele și lucrările de ameliorare, îngrășare și întreținere a pășunilor și fînețelor, care asigură mărirea producției de masă verde la hectar.

III. Mecanizare

RABA, TR. *Exploatarea instalațiilor de mulș mecanic.* Buc., Editura agro-silvică, 1960, 68 p.

Prezintă metodele raționale utilizate în exploatarea și întreținerea instalațiilor de

mults, în scopul obținerii unei productivități ridicate.

RABA, TR. și SCRIPNIC, V. *Mecanizarea și electrificarea fermelor zootehnice*. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 180 p.

Sînt descrise mașinile și instalațiile electrice folosite în procesele de producție din cadrul fermelor zootehnice și se explică funcționarea lor.

IV. Organizare și economie agrară

Din experiența G.A.C. din raionul Jimbolia. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 96 p.

Lucrarea redă metodele de muncă și succesele obținute de unitățile agricole specializate din raionul Jimbolia, în materie de organizare și sporire a producției.

GRUICI, I. și HARTIA SERGHEI. *Întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective*. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 296 p.

După cum o arată și titlul, lucrarea dă indicații asupra organizării procesului de producție și asupra activității multilaterale a G.A.C. în vederea obținerii de producții mari și pentru întărirea economică a acestor unități socialiste.

SEVCENCO, A. S. *Porumbul*. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 264 p.

Lucrarea — traducere din limba rusă — redă bogata experiență a agriculturii so-

vietice în cultura porumbului și obținerea de producții mari de porumb la hectar.

SCHIOPU, BUCUR. *Dezvoltarea G.A.S. în anii puterii populare*. Buc., Editura agro-silvică, 1960, 76 p.

Este prezentat ritmul dezvoltării G.A.S.-urilor, succesele obținute de ele pe linia mecanizării agriculturii, a sporirii producției agricole, precum și importanța acestor succese în procesul de socializare a agriculturii R.P.R.

Ținînd seama de timpul pe care masele de cititori de la sate îl au la dispoziție, pentru citit și documentare iarna, mai mult decît în restul anului recomandăm în plus a fi folosite de către bibliotecile sătești, de către căminele culturale următoarele titluri ce urmează să apară pe primul trimestru al anului 1961 :

Arătura adîncă, metodă agrotehnică importantă pentru sporirea producției.

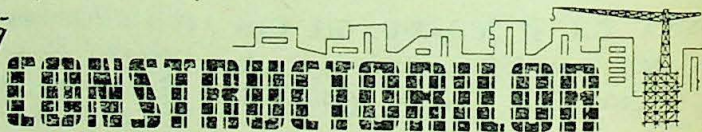
FULGA, EUGEN. *Folosirea gardului electric în pășunarea animalelor.*

NEȘTOR, GEORGE. *Regimul de economii și luptă contra risipei în agricultură.*

Recomandări pentru cultura porumbului pentru boabe (din experiența Institutului pentru cultura porumbului).

TUSA, GH. *Mijloace agrotehnice pentru sporirea producției în regiunile secetoase.*

*Cartea tehnică
la îndemîna*

A. ZELINSKI

Hunedoara continuă să rămînă un vast șantier. De cîțiva ani încoace constructorii n-au mai părăsit inima de oțel a țării. Se lucrează într-una. Noul oraș al siderurgiștilor s-a îmbogățit cu noi blocuri confortabile, cu noi străzi asfaltate, dar macaralele

sînt încă prezente. Numărul blocurilor, numărul străzilor continuă să sporească. Blumingul, laminorul de 650, distilăria de gudroane au intrat, de multă vreme, în funcțiune, cuptorul Martin de 400 a dat, recent, prima șarjă de oțel, dar constructorii au

încă mult de lucru; pregătesc darea în folosință a noi capacități de producție. Și aici, la Hunedoara, sarcinile mărețe trasate de cel de-al III-lea Congres al P.M.R. capătă viață. Executarea acestui însemnat volum de lucrări în termene scurte, respectând totodată cerințele de calitate și preț de cost, cere din partea constructorilor de la I.C.S.H. nu numai eforturi susținute ci și cunoștințe sporite. Nu în mod întâmplător Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privitoare la ridicarea nivelului tehnic al producției indică drept cale importantă spre obținerea unor realizări sporite, promovarea celor mai avansate procedee de muncă, promovarea tehnicii noi. În lumina acestor prețioase indicații preocuparea constructorilor pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale devine, cum nu se poate, mai firească.

Clubul „Filimon Sirbu” al constructorilor hunedoreni e destul de spațios, dar după încheierea orelor de lucru el devine aproape neîncăpător. Cei mai mulți oaspeți poposesc la bibliotecă sau în sala de lectură. În rafturi sînt orînduite cu grijă cărți felurite ce pot satisface cerințele cele mai exigente, și preferințele cele mai variate ale cititorilor. Fondul bibliotecii numără aproape 20.000 volume. Numai pînă acum, în acest an, pentru împrăștierea acestui fond cu ultimele publicații tehnice și beletristice s-au cheltuit 34.000 lei. O sumă destul de importantă urmează să fie consumată treptat, pe măsură ce librăriile din Deva vor anunța apariția unor noi volume ce interesează pe cititorii constructori. Cifrele acestea, judecate izolat, își pierd din valoare dacă nu sînt raportate la altele, care exprimă circulația cărților. Nu-i deloc lipsit de interes faptul că biblioteca are 1800 de cititori. În luna august, bunăoară, numărul lor a crescut cu 352, citind cca. 3000 volume.

Cine-s cititorii bibliotecii și care sînt preferințele lor? Dacă răsfoiești registrele bibliotecii afli o sumedenie de nume, în dreptul cărora sînt înșirate profesii ca: zidar, inginer, betonist, instalator, maistru, mecanic... Preferințele sînt greu de stabilit. Cînd e vorba de cărți tehnice, e lesne de înțeles că ele sînt legate de profesia de bază a citito-

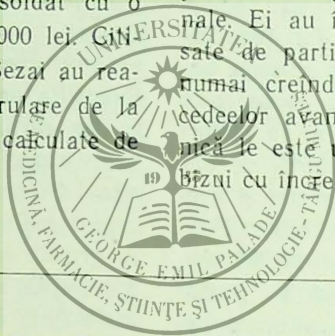
rului sau de meseriile înrudite. Meritorie în această privință este preocuparea conducerii bibliotecii de a informa constructorii asupra ultimelor publicații de specialitate. La biblioteca centrală, la cele 17 biblioteci mobile, la rubrica specială a unor gazete de perete situate în punctele de mare circulație se poate citi „Listă de recomandare a cărții tehnice”. Astfel se anunță prezența, în bibliotecă a volumelor: *Manualul electricianului de serviciu de la instalația de distribuție de înaltă tensiune* de V. S. Alexeev, *Executarea mecanizată a tencuielilor* de D. Sleahțenea, *Manualul șoferului* de I. I. Gruzinov, *Instalații de cazane* de N. Sorin etc. Ținînd seama de varietatea lucrărilor aflate în execuție și a profesiilor, la propunerea Comitetului sindicatului au fost organizate expoziții de cărți tehnice ce cuprind probleme legate de specificul fiecărui grup de șantiere în parte.

Grupul de șantiere nr. 4, bunăoară, are ca sarcină executarea blocurilor de locuințe. Expoziția organizată aici prezintă constructorilor cărțile tehnice privitoare la organizarea muncii în brigăzile de zidari, la folosirea dispozitivelor de mică mecanizare, la prepararea și turnarea betoanelor etc. Cea de la grupul de șantiere de instalații cuprinde publicațiile referitoare la instalațiile de forță, instalațiile de încălzire, probleme de sudură ș.a.m.d. Atunci cînd în bibliotecă intră publicații noi, de larg interes, se întreprind și alte acțiuni de popularizare. De curînd, de pildă, ing. Alexandru Surdilă a prezentat în fața unei numeroase asistențe, în cadrul unei conferințe, noile cărți tehnice apărute.

Preocuparea permanentă pentru larga răspîndire a cărții tehnice dă roade. Mulți dintre cititorii cărților tehnice și-au înscris numele și în rîndul inovatorilor. O vreme inginerii Emil Moldovan, Friederich Hutter, Mircea Brad, proiectanții Friederich Rein, Alexandru Munteanu erau nelipsiți de la bibliotecă. Lucrarea *Pompa de beton* de K. M. Borliaev, caietele selective cu probleme din industria construcțiilor și alte numeroase publicații tehnice de specialitate romînești și sovietice au fost studiate temeinic, minușios. Colectivul acesta de constructori, condus de ing. Emil Moldovan, era preocupat de gâ-

sirea unor noi surse de economii. Și așa, după îndelungate studii și calcule s-a ajuns la elaborarea unei valoroase inovații: centrala de betoane, automatizată, care în prezent se află în curs de execuție. Conform propunerii făcute de inovatori, centrala va fi înzestrată cu dispozitive automate pentru cîntărirea cimentului și pentru stabilirea dozajului; transportul betonului la locul de turnare (pînă la distanța de 300 m.) se va efectua cu ajutorul unei pompe pneumatice. După calcule estimative, inovația aceasta, care implică și o serie de măsuri tehnico-organizatorice, va aduce întreprinderii economii în valoare de cca. 6.000.000 lei. Literatura tehnică de specialitate i-a ajutat pe inginerii Mircea Ciorapciu și Teodor Rașcă să întrevadă posibilitatea modificării tehnologiei de montaj la noua oțelărie Martin. Aplicarea acestei inovații s-a soldat cu o economie post calculată de 990.000 lei. Cititorii ing. Gh. Moldț și ing. A. Sezar au realizat, prin modificarea căii de rulare de la secția laminoare, economii post calculate de 54.000 lei.

Constructorii de la I.C.S.H., hotărîți să traducă în viață sarcinile trasate de partid privitoare la reducerea duratei de execuție și a prețului de cost al noilor investiții, găsesc un sprijin prețios în cartea tehnică. Pe inginerul Gheorghe Lazăr îl preocupă nou-tățile privitoare la montajele instalațiilor electrice. În fișa sa de cititor au fost înscrise, printre altele *Incărcările mașinilor electrice, Mutatori ionici și electronici* de Kaganov I. L. și a. Ingerul Gheorghe Valer a citit *Ungerea utilajului metalurgic* de Satnev, iar acum studiază *Lagăre cu film de ulei sub presiune*. Timplarul Ion Lazăr își sporește cunoștințele profesionale citind *Desenul tehnic* de prof. ing. A. Zănescu. Mai mult ca niciodată, cartea tehnică pe șantierul hunedorene este căutată, este prețuită. A crescut, preocuparea constructorilor pentru îmbogățirea cunoștințelor profesionale. Ei au înțeles că sarcinile sporite trasate de partid pot fi îndeplinite cu succes numai creînd drum larg tehnicii noi, procedurilor avansate de muncă. Și cartea tehnică le este un prieten bun, pe care se pot bizui cu încredere.

RĂSPUNDEM CITITORILOR

SILVESTRU D. VOINESCU, biblioteca raională Topoloveni, regiunea Pitești. — Apreciem inițiativa colectivului bibliotecii dvs. de a fi confecționat, prin muncă voluntară, rafturile necesare bibliotecii, realizînd în felul acesta o economie de 3548 lei. Interesant ar fi pentru cititorii noștri de a afla și alte aspecte ale activității bibliotecii raionale Topoloveni, cunoscută fiind frumoasele rezultate ce le obțineți în munca de difuzare și popularizare a cărții. Ați putea să ne scrieți de pildă, despre metodele folosite de bibliotecarii din ra-

ion pentru răspîndirea cărții agrozootehnice.

BIRAU ADELA — Biblioteca regională Timișoara. În articolul ce ne-ați trimis *Răspîndirea cărții tehnice în regiunea Timișoara* abordați o temă deosebit de importantă și actuală, dat fiind accentul ce se pune în momentul de față pe munca de răspîndire a cărții tehnice și pe eficacitatea ei.

Articolul dvs. scoate în relief cîteva aspecte pozitive ale activității unor biblioteci din regiune în acest domeniu (foarte puțin însă

comparativ cu numărul de biblioteci din întreprinderile din orașul și regiunea Timișoara), dar nu analizează, în spirit critic, lipsurile existente în toate bibliotecile.

De altfel despre biblioteca dvs. (și anume tocmai despre munca cu cartea tehnică) se scrie în numărul 9—10/1960 al revistei noastre p. 17, arătîndu-se părțile bune și slabe ale activității dvs. Credem că pe măsura lichidării acestor lipsuri ne veți putea semnală succesele obținute.

FOLOSIREA DATELOR STATISTICE pentru întocmirea PLANURILOR DE MUNCĂ

ARON GRÜNBERG

Realizarea cu succes a sarcinilor ce stau în fața bibliotecilor este condiționată de întocmirea planului de muncă anual, trimestrial sau lunar. Nu se poate concepe o activitate variată, operativă, eficientă, plină de conținut, fără un plan de muncă întocmit pe baze riguroase științifice, cu obiective precise, care să mobilizeze întregul colectiv al bibliotecii la îndeplinirea lui.

La baza planului de muncă al bibliotecii trebuie să stea în primul rând sarcinile economice, politice și culturale ce decurg din hotărârile Congresului al III-lea al P.M.R., din hotărârile C.C. al P.M.R. și ale Consiliului de Miniștri, sarcinile concrete trasate de organizația locală de partid și statul popular. Planul de muncă trebuie să prevadă cit mai amănunțit obiectivele care stau în fața bibliotecii precum și căile și mijloacele de îndeplinire a acestor obiective.

Întocmirea planului de muncă este o acțiune care implică un studiu multilateral al realităților social-economice ale comunei, raionului sau regiunii respective. Completarea fondului de publicații, atragerea spre lectură a diferitelor categorii ale populației, îndrumarea lecturii cititorilor, munca de masă pentru popularizarea cărților din diferite domenii, pe scurt, toate laturile muncii de bibliotecă impun o cunoaștere profundă a condițiilor concrete de activitate a bibliotecii.

Trecând la cercetarea și prelucrarea cifrelor statistice în vederea întocmirii planului de muncă, bibliotecarul trebuie să țină seama de complexitatea muncii de bibliotecă, de legătura existentă între diferitele laturi ale acestei activități. Pentru un astfel de studiu, bibliotecarii au la îndemână bogatul material statistic din registrul de mișcare a fondului,

caietul de evidență zilnică a activității și fișele de cititor.

Datele evidenței statistice cu privire la activitatea zilnică, lunară, trimestrială, anuală a bibliotecii ne arată evoluția, volumul și calitatea muncii depuse de bibliotecari. Prelucrarea acestor date, analiza lor, permite să se studieze situația bibliotecii, luarea măsurilor corespunzătoare pentru îmbunătățirea muncii într-un sector sau altul, elaborarea cifrelor de plan și, ulterior, controlul îndeplinirii lor.

★

Una din secțiunile importante ale planului de muncă se referă la cititori. Creșterea numărului cititorilor, atragerea diferitelor categorii ale populației spre lectură, permanențizarea cititorilor, creșterea frecvenței lor, sînt indici care arată atât volumul cit și calitatea muncii desfășurate de lucrătorii bibliotecii.

Pentru stabilirea cifrelor de plan cu privire la cititorii bibliotecii, este important să se cunoască schimbările numerice și structurale ale populației, care intră în raza teritorială de activitate a bibliotecii. Unul din indicii planului de muncă este *gradul de atragere a populației ca cititori* (P^1) al bibliotecii, indice care exprimă raportul procentual dintre *numărul de cititori* (c) și *numărul populației* (P) orașului, comunei sau satului respectiv. ($P^1 = \frac{c}{P} \cdot 100$).

Determinarea acestui indice are o importanță deosebită pentru studierea posibilităților bibliotecii de a stabili în planul de muncă numărul cititorilor. Gradul de atragere a populației ca cititori, variază de la oraș la sat. Desigur că într-un sat gradul de atra-

gere a populației va fi altul decât la oraș, unde existând mai multe biblioteci, fiecare în parte atrage ca cititori un anumit număr de locuitori.

Mărirea gradului de atragere a populației ca cititori ai bibliotecii trebuie să fie influențată mai ales de creșterea numărului cititorilor bibliotecii. În funcție de condițiile existente în localitatea respectivă, fiecare bibliotecă va fixa numărul de cititori ce-l va realiza. Pe această bază, biblioteca va stabili ca indice de plan un anumit grad de atragere a populației ca cititori.

Pentru activitatea bibliotecii are o importanță deosebită nu numai existența unui anumit număr de cititori, ci și modul cum se constituie aceștia, componența lor. Componența cititorilor bibliotecii va fi judicioasă numai dacă va exista un procent ridicat de cititori din acele categorii ale populației care au un rol important în viața economică și socială.

Studierea datelor statistice cu privire la componența cititorilor are o importanță deosebită pentru stabilirea indicilor de plan cu privire la atragerea diferitelor categorii ale populației ca cititori ai bibliotecii. În vederea acestui studiu, este necesar să se calculeze procentul de cititori (*greutatea specifică*), precum și *dinamica creșterii numărului cititorilor* pe categorii sociale și pe vîrstă.

Prin această prizmă să vedem care era componența cititorilor la biblioteca raională Giurgiu, regiunea București, așa cum reiese din caietul de evidență zilnică a activității bibliotecii (partea I-a).

Biblioteca a reușit în 1959 să obțină o creștere a numărului cititorilor față de anul 1955 și paralel cu aceasta să îmbunătățească componența lor. Numărul cititorilor muncitori a crescut an de an, în 1959 fiind de peste 4 ori mai mare față de 1955. Creșterea numărului cititorilor muncitori a avut loc într-un ritm mult mai mare decât la celelalte categorii.

Aceste constatări nu erau însă de natură să mulțumească pe deplin lucrătorii bibliotecii. Procentul de cititori muncitori în 1959 era încă mic față de alte categorii (de exemplu elevi), iar cît privește țărani muncitori

erau foarte puțini cititori ai bibliotecii. Procentul de cititori din categoriile populației aflate în sfera producției (muncitori, țărani muncitori, intelectuali) putea fi mărit. La fel și procentul de cititori peste 16 ani.

De aci rezultă că preocuparea bibliotecii pentru îmbunătățirea componenței cititorilor după categorii sociale, trebuia să ducă implicit la îmbunătățirea componenței după vîrstă a cititorilor.

Stabilindu-se gradul de atragere a populației și numărul cititorilor, în noul plan de muncă trebuia să se prevadă măsurile menite să ducă la creșterea într-un ritm mai rapid a numărului cititorilor din categoriile populației aflate în sfera producției, fără a neglija celelalte categorii. Așa, de pildă, în planul de muncă trebuia să se stabilească cu cît va crește numărul cititorilor muncitori și țărani muncitori. Propunîndu-și ca numărul cititorilor din aceste categorii ale populației să crească într-un ritm mai rapid decât celelalte categorii, se putea ajunge la îmbunătățirea componenței cititorilor și bibliotecă să-și îndeplinească rolul de sprijin în rezolvarea sarcinilor producției.

Preocuparea pentru creșterea numărului de cititori include în sine și grija pe care bibliotecarii trebuie s-o nutrească față de vechii cititori ai bibliotecii, pentru permanentizarea lor. Menținînd ca cititori permanenți un număr cît mai ridicat dintre cei care frecventează biblioteca, lucrătorii ei vor putea să-și îndeplinească mai bine sarcina de a atrage ca cititori o parte tot mai mare a populației.

Totodată, prin stabilizarea ca cititori a unui număr cît mai mare din cei înscrși la bibliotecă, lucrătorii acesteia au posibilitatea să-și organizeze mai bine munca, să studieze cererea de cărți, să desfășoare o activitate susținută, cu sprijinul cititorilor, de popularizare a cărții.

Permanența cititorilor se exprimă prin *numărul de cititori permanenți* (p) și prin *gradul de permanență* (p^1), care arată raportul procentual dintre *numărul de cititori permanenți* (p) și *totalul cititorilor din anul precedent* (c_0), adică $p^1 = \frac{p}{c_0} \cdot 100$.

De exemplu: la biblioteca raională Marghita, regiunea Oradea existau în anul 1958, după fișele de cititori, 1549 cititori; dintre aceștia 918 au frecventat biblioteca și în anul 1959, fiind cititori permanenți. Gradul de permanență în anul 1959 a fost de 59% ($p^1 = \frac{918p}{1549c_0} \cdot 100 = 59\%$).

Numărul cititorilor permanenți și al celor nepermanenți poate fi determinat în urma confruntării fișelor de cititori sau a datelor din registrul de înscriere a cititorilor din anul precedent cu cele din anul curent.

Fișele cititorilor permanenți și ale celor nepermanenți constituie totodată o sursă importantă pentru studierea conținutului lecturii acestora, a frecvenței lecturii¹⁾, a cauzelor care duc la plecarea unor cititori.

Studiind cifrele în legătură cu permanența cititorilor, bibliotecarii vor putea stabili ca indice de plan numărul și procentul de cititori ce vor fi menținuți ca permanenți în anul viitor, precum și măsurile ce se impun pentru realizarea acestor cifre de control. Așa de pildă, se poate stabili ca un anumit procent din numărul cititorilor permanenți să fie menținuți și anul viitor și o anumită parte din cititorii înscriși în anul curent să devină permanenți în anul viitor.

Există o legătură foarte strânsă între numărul cititorilor, permanența și frecvența acestora la bibliotecă. Creșterea numărului de cititori și a gradului de permanență trebuie să ducă implicit la creșterea numărului de frecvențe la bibliotecă și la mărirea indicelui de frecvență.

Indicele de frecvență (F) exprimă raportul dintre numărul de frecvențe (f) și numărul de cititori (c) ai bibliotecii ($F = \frac{f}{c}$). El

1) Frecvența lecturii (FL) este un indice care exprimă raportul dintre numărul de cărți citite (C) și numărul de frecvențe ale cititorilor (f) la bibliotecă (adică: $FL = \frac{C}{f}$); același rezultat îl vom obține raportând indicele de citire (C') la indicele de frecvență (F) adică $FL = \frac{C'}{F}$. De exemplu: cititorii au frecventat biblioteca de 49.000 ori într-un an și au citit 98.000 cărți; frecvența lecturii va fi $\frac{98\ 000\ C}{49\ 000\ f} = 2$ cărți la fiecare frecvență; sau $\frac{28\ C'}{14\ F} = 2$.

arată care este frecvența medie a unui cititor la bibliotecă într-o lună, trimestru, an. Să presupunem, de exemplu, că în cursul unui an biblioteca a fost frecventată de 49.000 ori, de către 3.500 cititori. *Indicele de frecvență anual (F), sau frecvența medie anuală* va fi $\frac{49\ 000\ f}{3\ 500\ c} = 14$

Planificarea indicelui de frecvență este deosebit de importantă pentru planificarea indicelui de citire și a numărului de cărți citite, întrucât, așa cum vom vedea, are o legătură strânsă cu acestea din urmă.

★

Munca de atragere a diferitelor categorii ale populației ca cititori ai bibliotecii are menirea de a contribui la ridicarea nivelului de cunoștințe profesionale, culturale, politico-ideologice și științifice ale cititorilor, la educarea lor comunistă. Mijlocul principal prin care biblioteca își îndeplinește acest rol este cartea.

Datele statistice cu privire la numărul și componența cărților, broșurilor și revistelor eliberate cititorilor, ne permit să studiem cum s-a achitat biblioteca de sarcinile ei politico-educative și să determinăm indicii noului plan de muncă.

Lectura cititorilor bibliotecii se exprimă statistic prin numărul de cărți citite și indicele de citire.

Atât la analiza muncii cit și la elaborarea cifrelor de control pentru planul de muncă anual este necesar să se acorde o atenție deosebită studiului numărului de cărți citite, deoarece acest indicator reflectă în mare măsură conținutul muncii bibliotecii. Despre legătura dintre acest indicator, numărul de cititori și frecvența acestora s-a amintit mai sus.

Biblioteca va înregistra rezultate pozitive în muncă dacă creșterea numărului cititorilor va fi urmată de o creștere a indicelui de frecvență și acesta din urmă va duce la creșterea numărului de cărți citite.

Totodată, trebuie să se țină seama și de *indicele de citire (C')* care exprimă raportul dintre numărul de cărți citite (C) și numărul de cititori ai bibliotecii (c) adică $C' = \frac{C}{c}$.

Indicele de citire va crește numai în cazul când creșterea numărului de cărți citite va avea loc într-o proporție mai mare decât a numărului de cititori. În acest caz vor reveni de fiecare cititor un număr mai mare de cărți citite.

Acestea sînt premise importante care stau la baza calculului pentru stabilirea numărului de cărți citite ca cifră de control pentru noul plan de muncă.

Pentru stabilirea cifrelor de control cu privire la *numărul cărților citite și indicele de citire*, este necesar să se determine mai întii care va fi *frecvența medie a cititorilor*. Să presupunem că biblioteca prevede pentru anul 1961 *indicele de frecvență* 14, adică ca fiecare cititor să frecventeze în medie biblioteca de 14 ori. În anul precedent, un cititor ridica în medie 2 cărți la fiecare frecvență. Această *frecvență a lecturii* se prevede și pentru anul următor. Se stabilește astfel că fiecare cititor va ridica în medie 28 cărți ($2 (FL) \times 14 (F)$), care va fi *indicele de citire planificat*. Numărul de cititori planificat fiind de 3.500, indicele de citire 28, înseamnă că se va planifica un număr de 98.000 cărți citite ($3500 c \times 28 C'$).

Realizarea sarcinilor cultural-educative ale bibliotecii depinde nu numai de numărul cărților citite, ci și de varietatea și conținutul acestora.

Conținutul lecturii cititorilor depinde între altele de structura fondului de publicații al bibliotecii, de preocupările și nivelul cititorilor, de munca de îndrumare efectuată de lucrătorii bibliotecii.

Analiza componenței lecturii cititorilor de la biblioteca raională Giurgiu arată că în anul 1959 biblioteca s-a preocupat în mică măsură de popularizarea publicațiilor care vin în sprijinul rezolvării sarcinilor construcției socialiste.

Această concluzie se impune și atunci când comparăm datele referitoare la *fondul de publicații* cu cele ale cărților citite. *Indicele de circulație a cărții* (raportul dintre *numărul de cărți citite și numărul de cărți existente în bibliotecă*) ne arată că cel mai puțin a fost folosit fondul de publicații din domeniile arătate mai sus. Din acest punct de vedere

sînt concludente cifrele referitoare la agricultură; cu toate că în bibliotecă se aflau cărți de agrozootehnie, nu existau însă destui cititori interesați în lectura acestor cărți și anume țărani muncitori. De aceea, indicele de circulație al cărților de agricultură era cel mai scăzut, adică $\frac{904 \text{ cărți citite}}{1739 \text{ vol. în bibl.}} = 0,5$.

Pornind de la aceste constatări, în planul de muncă pe anul următor, biblioteca ar fi trebuit să prevadă sarcini precise privind îmbunătățirea componenței cititorilor și concomitent cu aceasta, îmbunătățirea conținutului lecturii lor. O atenție deosebită trebuie acordată ridicării indicelui de circulație a cărților care vin în sprijinul producției.

★

Problema completării fondului de publicații impune un studiu amănunțit al datelor din registrul de mișcare a fondului, a celor referitoare la populația localității respective, a componenței cititorilor și conținutul lecturii lor.

Creșterea fondului de publicații va fi oglindită prin *indicatorul asigurării populației cu cărți (AP)*, care exprimă raportul dintre *numărul de volume*, aflate în bibliotecă (V) și *numărul populației* (P) adică $AP = \frac{V}{P}$ Într-o

localitate în care există o singură bibliotecă, indicatorul asigurării populației cu cărți va arăta cîte volume din acea bibliotecă revin la 1,100 sau 1.000 locuitori; în localitățile unde există mai multe biblioteci, indicatorul va exprima cîte volume din acele biblioteci revin la 1,100 sau 1.000 locuitori.

La stabilirea indicatorului asigurării populației cu cărți este necesar să se țină seama de *indicatorul asigurării cititorilor cu cărți*, (AC) care exprimă raportul dintre *numărul de cărți (V) aflate în bibliotecă și numărul cititorilor (c)* adică $AC = \frac{V}{c}$. Stabilind o creștere a gradului de atragere a populației ca cititori, deci a numărului cititorilor, biblioteca va trebui să prevadă cum anume vor fi asigurați aceștia cu cărți. Creșterii numărului de cititori va trebui să-i corespundă și o creștere a fondului de cărți al bibliotecii, pentru satisfacerea cerințelor cititorilor.

Cifrele din registrul de mișcare a fondului de publicații constituie o oglindă a componenței acestui fond din punct de vedere cantitativ. El ne arată câte volume există din domeniul ideologiei și politicii, științe naturale și matematici, tehnică etc. Calculând pe baza acestor cifre *greutatea specifică a diferitelor feluri de publicații*, vom vedea proporția în care există în bibliotecă publicațiile care suscită cel mai mare interes pentru îndeplinirea sarcinilor ei. Constatându-se, de pildă, că în componența fondului de cărți al unei biblioteci comunale, procentul de cărți agrozootehnice este mic, se va stabili achiziționarea unui număr mai mare de volume din acest domeniu.

Cifrele din registrul de mișcare a fondului nu ne arată *numărul de titluri* care există din fiecare fel de publicație. Pot exista situații când într-o bibliotecă să se afle un număr mare și respectiv un procent ridicat de cărți tehnice, dar numărul de titluri să fie atât de mic încât nu poate satisface cerințele variate ale cititorilor.

Ca atare, studiul cifrelor privitoare la *componența cantitativă și greutatea specifică* a diferitelor publicații, va trebui completat cu un studiu asupra datelor din registrul inventar, pentru a se constata *numărul de titluri*. Pe baza acestui studiu și a cunoașterii indi-

cilor de plan privind asigurarea cititorilor cu cărți, componența cititorilor, se vor putea stabili măsurile referitoare la completarea fondului de publicații.

*

Realizarea indicilor de plan depinde în cea mai mare măsură de organizarea muncii interne de bibliotecă și a manifestărilor de masă cu cititorii. Pornind de la indicii de plan, biblioteca va stabili cum va fi organizată servirea cititorilor, ce se va face pentru atragerea de cititori din diferitele categorii ale populației, pentru permanentizarea vechilor cititori, pentru ridicarea indicelui de frecvență și a indicelui de citire, ce fel de acțiuni de masă se vor organiza pentru popularizarea publicațiilor bibliotecii, cum va fi folosit activul de cititori ai bibliotecii etc.

Realizarea indicilor de plan impune totodată stabilirea cifrelor corespunzătoare în bugetul bibliotecii, desfășurarea muncii gospodărești de reparare a localului, utilarea bibliotecii, pregătirea combustibilului.

Regul principal în realizarea planului de muncă revine bibliotecarului. Folosind sprijinul activității bibliotecii, preocupându-se zi de zi de urmărirea activității cu cititorii, bibliotecarul va îndeplini cu succes planul de muncă.

● PRIMA CARTE ROMINEASCĂ DESPRE U.R.S.S. Până acum se considera că volumul de reportaje *U.R.S.S. azi* al scriitorului Alexandru Sahia, apărut în 1935, este prima carte publicată în țara noastră despre Uniunea Sovietică. Însă prima carte întocmită în țara noastră despre realizările sovietice a fost alcătuită din inițiativa Partidului Comunist Romin în adincă ilegalitate, în anul 1932 și se numea *U.R.S.S. după 15 ani*. După tipărirea ei în 5000 exemplare, cartea a fost distrusă de organele cenzurii și se păstrează într-un sin-

ȘTIRI

gur exemplar la Academia R.P.R.

● O LUCRARE A LUI DARWIN ADNOTATA DE VASILE CONTA. Examinarea puținelor volume păstrate din biblioteca lui Vasile Conta au dus la concluzia că filozoful român cunoscut și folosit în original lucrarea fundamentală a lui Darwin *Originea speciilor*. La Biblioteca Academiei R.P.R. se păstrează volumul cu adnotările lui Conta.

● AU CRESCUT FONDURILE PENTRU CUMPARAT CĂRȚI. La Biblioteca clubului miner Lupeni suma alocată pentru aprovizionarea cu cărți s-a mărit în anul 1960 față de anul 1959 cu 40.000 lei. Această creștere a fost determinată și de numărul mare de cititori al bibliotecii (5000) muncitori ai minei Lupeni și ai întreprinderilor din apropiere: Filatura Lupeni, Preparația Lupeni, Exploatarea Lupeni, Șantierul de construcții Lupeni.

SĂ SPRIJINIM CERCURILE DE Cultură generală

FLORIAN BANC

La 1 decembrie a. c. se deschide noul curs de învățămînt prin cercurile de cultură generală. Mii și mii de țărani muncitori, pasionați de cele mai variate probleme ale științei vor zăbovi din nou în serile lungi de iarnă, la căminele culturale, pătrunzînd împreună cu lectorii tainele minunate ale naturii, călătorind imaginar pe meleagurile patriei pentru a-i cunoaște bogățiile și frumusețile, ori răsfoind file de aur din istoria poporului și partidului nostru. Și dacă îi va împinge curiozitatea, sub conducerea acelorași lectori, ei vor putea „călători” prin țări îndepărtate, luînd cunoștința cu lupta popoarelor pentru o viață mai bună, cu dorința lor fierbinte de pace.

Folosind experiența anilor trecuți, acți-viștii culturali de la sate, trebuie să facă din cercurile de cultură generală un mijloc puternic și eficace de ridicare a nivelului cultural al țăranilor muncitori, de combatere a superstițiilor, misticismului și a tuturor rămășițelor ideologiei burgheze din conștiința lor, de educare patriotică și cetățenească a oamenilor muncii de la sate.

În iarna anului trecut nu puține au fost localitățile sătești, unde alături de tineri curioși și receptivi față de cele mai variate probleme de știință, căminele culturale au antrenat la studiu în cadrul cercurilor de cultură generală mii de țărani muncitori, dornici să-și completeze cunoștințele, să înțeleagă fenomenele naturale din jurul lor, să găsească răspunsuri la cele mai variate întrebări. Ei aveau astfel posibilitatea să studieze aici, ca într-o adevărată a doua școală a satului.

Ținînd seama de slăbiciunile care s-au manifestat în anii trecuți în organizarea și

desfășurarea activității cercurilor de cultură generală, pentru anul de învățămînt 1960—1961, Direcția generală a Așezămintelor culturale din Ministerul Învățămîntului și Culturii a luat unele măsuri menite să ducă la un sprijin mai serios al lectorilor, atît în orientarea studiului cît și în pregătirea mai temeinică a fiecărei lecții în parte.

În acest sens, căminele culturale vor fi îndrumate să organizeze în mod deosebit cercuri de cultură generală pentru studierea unor probleme de popularizare a științei, de istorie și geografie a patriei, de geografie a continentelor. Pentru aceasta, Direcția generală a Așezămintelor culturale va edita și trimite în sprijinul lectorilor recomandări privind conținutul studiului în cadrul diferitelor categorii de cercuri, precum și tematicii dezvoltate pentru fiecare lecție însoțite de bibliografii. Încă din lunile octombrie și noiembrie, secțiile de învățămînt și cultură au fost antrenate în luarea măsurilor pregătitoare în vederea deschiderii învățămîntului prin cursuri de cultură generală.

Experiența de pînă acum a dovedit că participarea activă a bibliotecarilor la buna desfășurare a studiului în cadrul cercurilor de cultură generală, este nu numai bine venită, dar se impune cu necesitate. Această formă de activitate a căminului cultural constituie un minunat prilej de îmbinare, de conlucrare între cele două instituții, biblioteca și căminul cultural, în scopul atragerii spre știință și cultură a maselor de oameni ai muncii.

Bibliotecarii de la sate trebuie să fie con-vinși că din rîndurile membrilor de la cercu-rile de cultură generală, ei pot să-și recrui-

teze cei mai asidui cititori și mai buni propagandiști ai cărții în masa de țărani muncitori. Bibliotecarul de la sat, ca membru al consiliului de conducere al căminului, sau al colectivului de muncă al acestuia, trebuie să fie prezent atât în munca de pregătire a deschiderii învățămîntului prin cercuri de cultură generală, cât și în desfășurarea propriu-zisă a studiului în cadrul cercurilor. Odată stabilit profilul cercului sau al cercurilor care vor funcționa în comună ori sat, prima grijă a bibliotecarului trebuie să fie cea de a vedea în ce măsură poate sprijini pe lectori cu materialul bibliografic necesar întocmirii lecțiilor sau pe cursanți în aprofundarea și înțelegerea mai deplină a problemelor care fac obiectul studiului. Este bine ca în acest sens, bibliotecarii să ceară părerea și să colaboreze cu lectorii dela cercurile de cultură generală, care, specialiști fiind, cunosc mai bine cerințele de cărți, respectiv bibliografia necesară, atât pentru ei, cât și pentru cursanți. În cazul cînd materialul bibliografic recomandat pentru pregătirea și întocmirea lecțiilor nu se găsește în fondul de cărți al bibliotecii din localitate, bibliotecarul este chemat să mijlocească și să usureze procurarea acestui material prin împrumutul interbibliotecar, solicitîndu-l bibliotecii raionale sau chiar regionale. De un real folos poate fi bibliotecarul de la sat și în privința ajutorării membrilor cercului să-și însușească mai bine și să-și lărgească cunoștințele dobîndite cu ocazia lecțiilor predate. Este vorba în acest scop de o îndrumare a lecturii cursanților în legătură cu tematica problemelor care fac obiectul studiului. Acest lucru, presupune însă prezența permanentă a bibliotecarului la activitatea propriu-zisă a cercului de cultură generală. Asistînd la lecțiile predate, la discuțiile care au loc, la întrebările pe care cursanții le pun, este de la sine înțeles că bibliotecarul va fi în măsură să ajute în mod real și efectiv pe țărani muncitori în ceea ce privește lectura lor legată de studiu în cadrul cercului. Ba mai mult, prezența activă a bibliotecarului în munca cercului, îl va ajuta pe acesta să cunoască mai bine cerințele de carte ale

țăranilor muncitori și să îmbunătățească astfel însăși orientarea activității de propagandă a cărții în sat. Acest lucru este deosebit de important, dacă avem în vedere faptul că în prezent indicele de circulație a cărții de popularizare a științei este destul de mic în mediul sătesc. Dacă cu ocazia fiecărei lecții, bibliotecarul va organiza în sala unde cercul își desfășoară activitatea un mic stand sau expoziție de cărți, legate din punct de vedere tematic de conținutul lecției, este de la sine înțeles că aceasta va spori interesul țăranilor muncitori pentru carte în general și pentru cea de popularizare a științei în mod special. Rezultatele vor fi mult mai bune atunci cînd bibliotecarul va ști să recomande aceste cărți astfel încît să trezească interesul țăranilor pentru lectura lor. Broșurile editate de S.R.S.C. în colecția „Știința învinge”, cărțile de istorie și geografie sau cărțile de literatură inspirate din istorie sau tradiție despre bogățiile și frumusețile patriei noastre, precum și presa centrală, pot și trebuie să fie folosite pe scară largă în acest sens de către bibliotecari.

Dar colaborarea între bibliotecar și lectorul dela cercul de cultură generală nu trebuie să se oprească aici. Cu membrii cercurilor de cultură generală, se pot organiza la căminele culturale, diferite concursuri pe teme legate de studiul în cerc, concursuri care să aibă loc în cadrul unor ample manifestări de masă sau alte forme de activitate cultural-educativă, ca seri tematice, seri de întrebări și răspunsuri, simpozioane, îmbinate cu cele mai variate forme de propagandă a cărții. Apropiînd și îmbinînd activitatea bibliotecii cu cea a căminului cultural, asigurăm în acelaș timp o unitate de orientare a activității acestor două instituții în comună, o concentrare de eforturi în vederea realizării aceluiaș scopuri cultural-educative.

Este de datoria bibliotecilor regionale și raionale să îndrume bibliotecarii de la sate pentru ca în iarna acestui an, mai mult și mai intens ca în trecut, ei să-și facă simțită prezența în activitatea cercurilor de cultură generală.

CONFERINȚĂ ASUPRA SCHIMBURILOR INTERNAȚIONALE DE PUBLICAȚII ÎN EUROPA

Convocată de guvernul Republicii Populare Ungare în colaborare cu U.N.E.S.C.O., conferința și-a desfășurat lucrările între 13—19 septembrie anul acesta, la Budapesta. Din partea țării noastre a participat tovarășul Dumitru Trancă, director adjunct al Bibliotecii Centrale de Stat.

În capitala Republicii Populare Ungare s-au strâns delegați din 19 țări europene pentru a discuta printre altele tendințele actuale și posibilitățile viitoare ale schimbului internațional de publicații, problema coordonării serviciilor naționale de schimb și a descentralizării lor, unele probleme speciale ale schimbului de publicații oficiale și guvernamentale. De asemenea, problema rolului bibliografiilor în schimbul internațional de publicații, a obstacolelor în calea schimbului de publicații și a normalizării metodelor de schimb au constituit obiectul unui interesant schimb de opinii.

Schimbul de păreri și de experiență pe baza documentelor de lucru prezentate de diferiți participanți s-a dovedit a fi foarte fructuos și a dat posibilitatea clarificării unor probleme cit și a strângerii legăturilor între bibliotecile și instituțiile din Europa care se ocupă cu această formă de schimburi culturale.

Pe baza ratificării de către statele membre a celor două convenții U.N.E.S.C.O. asupra schimbului internațional de publicații se așteaptă o nouă dezvoltare a relațiilor de schimb. Rapoartele statistice care urmează să fie trimise anual la U.N.E.S.C.O. de către țările membre vor da posibilitatea unei

largi informări asupra acestei activități. Dintre opiniile exprimate în raportul final, care reprezintă punctul de vedere al majorității delegaților, menționăm că schimbul internațional de publicații este privit ca un mijloc de răspândire largă a culturii și că el contribuie la o mai bună cunoaștere între țări. Raportul nu recomandă o exactitate riguroasă în stabilirea balanței schimburilor, ci mai degrabă o atitudine generoasă. El precizează că încordarea internațională, lipsa de mijloace materiale suficiente, în unele țări, taxele vamale și dificultățile lingvistice sînt principalele obstacole în calea schimbului, că este necesar ca fiecare țară să aibă instrumentele bibliografice necesare schimbului. Deși nu se recomandă o centralizare a operațiilor de schimb, lăsîndu-se tuturor bibliotecilor din țară o inițiativă liberă, este absolut necesară o coordonare pe plan național, o informare exactă a Centrului Național de Schimb — la noi Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R. — asupra tuturor problemelor importante, asupra datelor statistice, în așa fel încît să existe un singur centru care să poată furniza date complete și autorizate alături organelor superioare interne cit și la U.N.E.S.C.O.

Datorită ospitalității guvernului Republicii Populare Ungare, atmosferei cordiale între delegați în timpul lucrărilor, numeroaselor legături directe dintre ei care au dus la rezolvarea a diferite obstacole, se poate considera că această conferință și-a atins în bună măsură scopul prevăzut de inițiatorii săi.

Mic dicționar de **BIBLIOLOGIE**

MIRCEA TOMESCU

BIBLIOLOGIE, BIBLIOGRAFIE, BIBLIOTECONOMIE

— PRECIZĂRI LEXICOLOGICE —

În cele de mai jos ne vom opri asupra termenilor care denumesc „disciplinele cărții”, adică: *bibliologie*, *bibliografie* și *biblioteconomie*.

Dintre acești termeni, în limba română a pătruns mai întâi cuvântul *bibliografie*, întrebuițat prima oară de Gh. Asachi și folosit apoi din ce în ce mai mult în periodicele noastre pentru denumirea rubricilor de cărți noi sau cărți recenzate. În a doua jumătate a secolului al XIX-lea, cuvântul apare și în titlul unor periodice bibliografice. Cuvântul *bibliologie* a fost folosit mai întâi de Hasdeu, în sensul de listă rubrică de cărți noi. Acest termen a avut o restrînsă circulație, el fiind întrebuițat mai insistent abia în anii de după primul război mondial și numai în lucrările de specialitate (bibliologică). Restrînsa circulație în limba română a termenilor de care ne ocupăm reiese și din faptul că dicționarele limbii noastre apărute înainte de 23 August 1944 nu menționează decît termenul bibliografie, cu sensul de „cunoștință (însemnare) a cărților publicate asupra unui subiect (sau într-un timp dat), a diferitelor lor edițiuni, a înfățișării, cuprinsului și valorii lor; totalitatea scrierilor privitoare la o chestiune” (Acad. Rom. *Dicționarul limbii romîne*, tom. I, București, 1913, p. 554). Ceilalți doi termeni sînt menționați pentru întâia oară la noi în dicționarele recente ale limbii romîne, publicate de Academia R.P.R.

Includerea termenilor despre științele cărții în dicționarele noastre este o urmare a revoluției culturale și are o deosebită importanță pentru lămurirea lor maselor largi

populare. Explicarea termenilor nu este însă cuprinzătoare, nu relevă în suficientă măsură conținutul nou pe care l-au dobîndit disciplinele respective în țările socialiste și nu arată raportul dintre ele.

Pentru înțelegerea justă a termenilor pe care-i prezentăm, considerăm binevenită o succintă privire în trecut. Apariția și evoluția sensului termenilor despre carte sînt strîns legate de dezvoltarea cărții și a interesului față de ea. În antichitate, cînd cartea era copiată și nu tipărită, *bibliografia* denumea ocupația de a copia cărți; cuvîntul avea deci sensul etimologic: *biblion* = carte și *graphien* = a scrie. După descoperirea și răspîndirea tiparului, ca urmare a mînării producției tipografice, s-a simțit necesitatea unor lucrări care să informeze pe cercetători despre cărțile imprimate. Au apărut astfel primele lucrări bibliografice intitulate de obicei *Bibliotheca*, *Catalogus*, *Index* etc. Inceputul l-a făcut Conrad Gesner cu *Bibliotheca Universalis*, Zürich, 1545. Cuvîntul bibliografie a fost folosit pentru prima oară în 1633 de Gabriel Nandé. El are acum sensul de listă de cărți, de disciplină care se ocupă cu întocmirea listelor și mai apoi — în sec. al XVIII-lea — și cu sistematizarea cunoștințelor despre cărți. Dată fiind dezvoltarea cu precădere a literaturii și a interesului mai larg pentru literatură, bibliografia era considerată ca o ramură a istoriei literare.

După revoluția franceză din 1789, interesul față de carte crește. Comasarea unui număr însemnat de cărți din bibliotecile particulare în depozite provizorii și crearea

unor biblioteci de stat au pus în fața oamenilor de stat și a specialiștilor probleme noi, complexe ca, de pildă, problema întocmirii cataloagelor, clasificarea cărților etc. Bibliografia, ca singura ramură a științelor cărții cunoscută, este chemată să contribuie la rezolvarea acestor probleme; ea își lărgeste câmpul cercetărilor înglobând cunoștințele despre toate aspectele cărții. În același timp însă apare un nou termen, cel de *bibliologie*, folosit mai întâi de Gabriel Peignot în titlul lucrării sale: *Dictionnaire raisonné de bibliologie*, Paris, 1802—1804. Termenul de bibliografie continuă să fie folosit alături de mai puțin răspânditul cuvânt bibliologie. În aceeași perioadă au apărut primele *tratamente de bibliografie*, care includ și cunoștințe de paleografie, diplomatică, istorie și critică literară. Treptat, lucrurile se limpezesc și bibliografia își restrânge domeniul cercetărilor numai la științele cărții care se conturează ca disciplină de sine stătătoare. Continuă însă rivalitatea între cei doi termeni: bibliografie și bibliologie și apare unul nou *biblioteconomie*, care denumește disciplina care se ocupă cu probleme ale organizării și funcționării bibliotecii. O contribuție de seamă la conturarea noțiunilor și lămurirea raportului dintre disciplinele cărții a adus Paul Otlet, care arată că „științele cărții sau științele bibliologice cuprind: 1) o parte teoretică (bibliologia propriu-zisă); 2) o parte descriptivă (bibliografia în sensul general al cuvântului); 3) o parte aplicată cuprinzând: a—tehnica operațiilor materiale referitoare la carte și la ceea ce are atingere cu ea (ar trebui să o numim bibliotechnica), b—dispoziții referitoare la organizarea sa (ar trebui s-o numim biblioteconomia)” (Paul Otlet et L. Wouters, *Manuel de la bibliothèque publique*, Bruxelles, p. 147). Științele cărții s-au conturat ca discipline independente, dar terminologia nu este încă precisă. Inuși Paul Otlet folosește alternativ ter-

menii bibliografie și bibliologie pentru aceeași noțiune, iar Giuseppe Fumagalli și-a intitulat *Bibliografia* (Milano, 1935) manualul său în care tratează probleme de istoria cărții și a bibliotecilor, probleme de bibliografie și dă îndrumări privind organizarea și funcționarea bibliotecilor.

Contribuții însemnate în ceea ce privește conturarea disciplinelor referitoare la carte a adus bibliologia sovietică. Considerând în justa ei lumină cartea ca purtătoare a ideilor orînduirilor sociale, bibliologia sovietică a îmbogățit conținutul științelor cărții, scoțind în evidență rolul ei social-cultural. Totodată a arătat clar raportul între disciplinele cărții¹. Pornind de la concretizările bibliologiei sovietice, încercăm să precizăm mai jos conținutul termenilor noștri.

Bibliologia — 1. știința cărții, totalitatea cunoștințelor teoretice și practice despre carte, ca fenomen social-cultural și produs al tiparului, cuprinzând: istoria cărții și a tiparului, probleme editoriale referitoare la răspîndirea cărții, biblioteconomia și bibliografia; — 2. în sens restrîns: disciplina care cercetează cartea din punct de vedere teoretic și istoric (cartea ca fenomen social-cultural, istoria cărții și a tiparului etc.).

Bibliografia — 1. ramură a bibliologiei, care sistematizează cunoștințele despre scrieri, expune mijloacele și metodele de întocmire a lucrărilor bibliografice, întocmește liste de cărți despre un subiect dat, ține evidența produselor de tipar și manuscrise, le dezvăluie conținutul și le apreciază din punct de vedere ideologic, științific și practic; bibliografia socialistă are drept scop propagarea cărților care contribuie la educarea comunistă a celor ce muncesc, la ridicarea nivelului lor ideologic, politic și cultural, precum și a scrierilor care ajută dezvoltarea cercetărilor științifice și

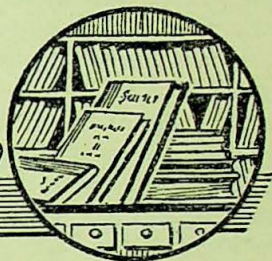
¹ Vezi, ca exemplu, explicațiile din ultimul dicționar bibliologic sovietic: Е. И. Шамурин. Словарь книговедческих терминов, для библиографов, работников печати и книжной торговли, Изд-до Советская Россия, 1958, p. 29 30, 32.

ridicarea producției; — 2. listă (lucrare) sistematică, tipărită sau manuscrisă, menită să informeze cititorii despre scrierile și materialele privind un anumit subiect sau apărute într-o anumită perioadă sau regiune; — 3. lista scrierilor folosite la întocmirea unei lucrări sau recomandate în legătură cu subiectul tratat în lucrare; — 4. denumirea rubricilor din publicațiile periodice care conțin dări de seamă critice, recenzii și note despre lucrările nou apărute; adesea aceste

rubrici sînt intitulate mai cuprinzător „critică și bibliografie“.

Biblioteconomie — 1. ramură a bibliologiei care se ocupă cu cercetarea tuturor problemelor în legătură cu biblioteca: istoria muncii de bibliotecă, organizarea și conducerea rețelei de biblioteci, îndrumarea lecturii și propaganda cărții, completarea, organizarea și conservarea fondurilor, structura și conducerea bibliotecilor, construcțiile și mobilierul de bibliotecă.

Lucrări de specialitate

BIBLIOGRAFIA ÎN ȚĂRILE EUROPENE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Die Bibliographie in den europäischen Ländern der Volksdemokratien Entwicklung un gegenwärtiger Stand. Von Todor Borov, Maria Dembowska, Mircea Tomescu, Jaroslav Drtina, Jozef Kuzmik, Pál Bélley. Leipzig. Veb. Verlag für Buch- und Bibliothekswesen, 1960. [Generalredaktion: Gerhard Schwartz]. 165 p. (Bibliothekswissenschaftliche Arbeiter aus der Sowjetunion und den Ländern der Volksdemokratie in deutscher Übersetzung. Reihe B, Band 3).

Comisia bibliotecară pentru publicații de pe lângă Secretariatul de Stat pentru învățământul superior și de specialitate din Republica Democrată Germană a răspuns unei nevoi stringente a bibliografilor și bibliotecarilor germani, editînd o lucrare cuprinzătoare despre bibliografia din țările europene de democrație populară.

În prefață (p. 5—7) redactorul lucrării (Gerhard Schwartz) arată temeiurile unei asemenea inițiative: în literatura germană de informare asupra bibliografiei din alte țări, tocmai despre țările de democrație populară erau referințe puține și perimate. Dar în ultimii ani bibliografia în continuă dezvoltare din țările de democrație populară a făcut progrese remarcabile și bibliotecarii germani se cereau îndrumați printr-o lucrare actuală și completă. Editura de bibliologie și biblioteconomie din R. D. Germană a avut o fericită inițiativă adresîndu-se, pentru prezentarea bibliografiei din fiecare țară, unor bibliografi din statul respectiv de democrație populară. Prin contribuția acestora a fost întocmit volumul recenzat în cele ce urmează.

Bibliografiei fiecărei țări i s-a consacrat cîte un capitol așezat în ordinea alfabetică a numelor țărilor și cuprinzînd (cu excepția capitolului despre R. P. Albania) următoarele diviziuni: *De la începuturi pînă în 1944; În anii Republicii Populare; Cele mai importante publicații bibliografice.*

Capitolul despre *bibliografia albaneză* (p. 13—17) este alcătuit pe baza informațiilor dintr-un articol publicat în *Sovetskaia bibliografiia*, 39 (1955) și a completărilor furnizate de Biblioteca Națională din Tirana. Până la eliberarea țării în 1944 din lucrările bibliografice despre Albania rămâne ca cea mai importantă *Bibliografia albaneză* a lui E. Legrand (Paris, 1912) cu completarea lui H. Guys (Tirana, 1938). În bună măsură incomplete pentru că erau întocmite în biblioteci care nu puteau să dețină majoritatea publicațiilor albaneze sau despre Albania, aceste bibliografii sînt în curs de înlocuire printr-o *Bibliografie albaneză generală*, care se întocmește la Biblioteca Națională a R. P. Albaneze și din care capitolul privind sec. XVI—XVIII a fost publicat încă din 1958. În cadrul acestei biblioteci se desfășoară principala activitate bibliografică din țară.

Cunoscutul bibliograf Todor Borov semnează capitolul despre *Bibliografia din R. P. Bulgaria*, a cărei dezvoltare exprimă atît de bine condiția vitregă a culturii bulgare vreme de cinci veacuri sub jugul otoman, greutățile ei în anii de pînă la eliberare și realizările considerabile obținute după 9 septembrie 1944. Inceputurile bibliografiei bulgare despre care cercetători de seamă ca regretatul A. Teodorov Balan (decedat anul trecut) au găsit urme încă în veacurile X—XI trebuie totuși asociate, arată Borov, cu inceputurile tiparului bulgar. Prima carte în limba bulgară a apărut în 1806 (este vorba de *Kiriadromionul* publicat la Rîmnic pe teritoriul patriei noastre, în ale cărei tipografii au apărut apoi numeroase lucrări și reviste bulgare). Pînă la reînnoirea Statului bulgar (1878) lucrări bibliografice privind tiparul și cultura acestui popor au întocmit aproape numai cercetătorii străini, specialiști reputați în problemele istoriei sau filologiei slave, Kōppen (1825), Kopitar (1829), Venelin (1838), Murzakevici (1836), I. I. Sreznevski (1846), Șafarik sau Jirecek. Prima bibliografie întocmită de un bulgar a fost aceea a lui Ivan V. Șopov (1852). Activitatea bulgară în acest domeniu a fost pusă pe baze științifice de filologul A. Teodorov Balan (1859—1959) și continuată de cercetători și bibliografi de merit, între care, la loc de cinste este Teodor Borov însuși.

Centrul activității bibliografice din R. P. Bulgaria este Institutul Național de Bibliografie „Elin Pelin“, formal înființat în 1941, dar organizat pe baze științifice numai după eliberarea țării (9 septembrie 1944). Acest institut îndeplinește funcțiunea de Cameră a Cărții. Bibliografia națională retrospectivă, cea curentă, munca metodică în domeniul bibliografiei, formarea de bibliotecari și bibliografi sînt asigurate de bogata activitate a acestui institut. Importante publicații bibliografice, repertoare, indici, bibliografii critice sau de recomandare publicate după 1944 arată dezvoltarea deosebită a activității bibliografice în această țară, la care participă, în afara Institutului amintit și Biblioteca de Stat „Vasil Kolarov“, Biblioteca Academiei Bulgare de Științe, centrele de documentare medicală și tehnică etc. *Lista celor mai importante publicații bibliografice bulgare* (p. 36—44) cuprinde lucrări apărute pînă în 1958.

Maria Dembowska, autoare cunoscută la noi prin valorosul manual de *Biblioteconomie științifică* (Krakowia, 1956) publicat în colaborare, prezintă bibliografia poloneză. Pentru introducerea capitolului respectiv s-au folosit și informații din *Istoria bibliografiei poloneze* a lui J. Karpala (traducere germană, Leipzig, 1957). Intemeietorul bibliografiei naționale în această țară a fost J. A. Zaluski care a alcătuit, în 1732, cel dintîi plan al unei asemenea opere, plan actual încă prin ideile sale de bază. Preocupările de acest gen au continuat prin Feliks Bentkowski (1814), Joachim Lelewel (1823—1826), Adam Jocher (1840—1857) și cunoscutul Karol Estreicher (*Bibliografia polska*, repertoriu al publicațiilor poloneze de la începuturi pînă la sfîrșitul secolului al XIX-lea). Prima bibliografie națională curentă a fost începută de W. Wislocki în 1878. Institutul Național de Bibliografie a fost înființat în această țară, în 1928.

Reorganizarea bibliografiei poloneze după Eliberare datează din 1950 cînd Institutul de Bibliografie a preluat o parte din sarcinile, fondul și personalul Institutului de Stat al Cărții care funcționase între 1946—1949 la Lodz. La Institutul de bibliografie, ca centru al activității bibliografice poloneze se întocmește bibliografia națională retrospectivă și curentă, statistica producției editoriale și se desfășoară cercetări teoretice și practice în domeniul bibliografiei. În domenii speciale bibliografiile se întocmesc de Institutul central de documentare tehnico-științifică (înființat în 1950) care îndrumă activitatea a 80 de servicii de documentare în diferite ramuri ale științei și tehnicii. La institutele de cercetări în domeniul istoriei, istoriei literare, geografiei etc. se întocmesc și importante lucrări bibliografice de specialitate.

Bibliografia din R. P. Romîna este prezentată (p. 71—88) de tov. Mircea Tomescu de la Biblioteca Centrală de Stat a R.P.R. În prima parte a capitolului autorul face o expunere exactă și completă asupra începuturilor bibliografiei la noi și asupra dezvoltării sale pînă la 23 August 1944. Meritele întemeietorilor științei noastre moderne ca N. Bălcescu, M. Kogălniceanu, B. P. Hașdeu sau Al. Odobescu în domeniul bibliografiei sînt în mod corespunzător scoase în evidență. Activitatea Bibliotecii Academiei și valoarea *Bibliografiei romînești vechi* („exemplu pentru orice lucrare bibliografică”) sînt prezentate cititorului de limba germană cu informațiile și aprecierile necesare cunoașterii începuturilor bibliografiei științifice romînești. În capitol se subliniază îndeosebi rolul Bibliotecii Centrale de Stat a R.P.R., al Bibliotecii Academiei R.P.R. și centrelor de documentare specializate și în general realizările hotărîtoare în domeniul bibliografiei din țara noastră obținute după Eliberare. Autorul a rezervat prezentarea activității bibliografice a centrelor de documentare specializate pentru anexa cuprinzînd *Cele mai importante publicații bibliografice din R.P.R.* (p. 81—88) în care sînt semnalate lucrări apărute pînă în 1958. Lista este, evident, selectivă (pentru istorie merită, poate, citat articolul cuprinzător al lui P. Simionescu *Contribuții la o bibliografie a bibliografiilor istorice romînești*, publicată în *Studii și cercetări de bibliologie*, 2 (1957) p. 213—230). Capitolul redactat de tov. Mircea Tomescu este însă, în ansamblul lui, o excelentă introducere în cunoașterea bibliografiei de la noi de către cititorii străini.

Jaroslav Drtina și Jozef Kuzník semnează capitolul privind *bibliografia din R. S. Cehoslovacă* (primul pentru Boemia, al doilea pentru Slovacia). De la Bohuslav Balbin (sfîrșitul secolului al XVII-lea) și pînă la Josef Dobrovski, întemeietorul bibliografiei cehe, de la Josef Jungmann pînă la repertoriul bibliografiei naționale cehe inițiat de Z. V. Tobolka, autorul primei diviziuni a capitolului face o expunere largă a dezvoltării bibliografiei cehe înainte de Eliberare. Deosebit de utile sînt informațiile privind organizarea actuală a activității bibliografice din R. S. Cehoslovacă, activitate care satisface toate domeniile prin lucrările retrospective, bibliografiile curente și cele de specialitate desfășurate de Biblioteca Națională (cu funcțiuni de Cameră a Cărții), Biblioteca Academiei R.S.C., bibliotecile științifice și tehnice sau centrele specializate de documentare. Mai recentă prin începuturile ei (mijlocul secolului al XVIII-lea), bibliografia slovacă are o perioadă de istorie comună cu cea cehă. Din 1947 bibliografia națională slovacă se redactează la Biblioteca din Martin și în general evidența producției editoriale slovace a fost organizată pe baze noi în cadrul acestui important centru bibliografic, continuîndu-se, pentru lucrările retrospective, colaborarea strînsă cu Biblioteca Națională din Praga.

Bibliografia din R. P. Ungară este prezentată de Pál Bélley. În 1711 la Frankfurt a apărut cea dintîi bibliografie de scrieri maghiare (a lui David Czwittinger) dar prima bibliografie în limba maghiară este aceea a lui Peter Bod (*Magyar Athenas, Nagyszeben*, 1766), opera căruia a fost continuată de Elek Horányi (1777). Cunoșcînd o mare dezvoltare

(continuare în pag. 44)

Al doilea volum al romanului

PĂMÎNT DEȘTELENIT

MIHAI NOVICOV

Apariția în extenso a celui de al doilea volum al *Pământului deștelenit* constituie, fără îndoială evenimentul literar cel mai însemnat al anului literar 1960. Așteptată de atîția ani, cartea aceasta a produs cititorilor satisfacții nebănuite.

Deunăseamă volumul II nu poate fi apreciat decît împreună cu primul. Opera trebuie să fie judecată ca un tot. Totuși continuarea aduce și numeroase elemente noi.

Primul volum al *Pământului deștelenit* a fost supranumit adesea „un manual al luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii”. Datele concrete ale acestei „cele de a doua revoluții” în drumul spre socialism sînt reliefate de Șolohov cu o pregnanță uimitoare. Aducîndu-l pe cititor în atmosfera atît de familiară lui (după *Donul înșușit*) al unui sat căzăcesc, marele scriitor sovietic îl ajută să afle „cît de puternice sînt deplășările pe care le-a prilejuit revoluția în conștiința oamenilor”. Mentalitatea țaranilor săraci și a celor mijlocași (reflectată mai ales prin splendida figură a lui Kondrat Maidanikov), rezistența înverșunată a chiaburilor, rolul hotărîtor al alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, toate aceste aspecte, cunoscute cititorilor și din cărțile de istorie sau sociologie, la Șolohov prind viață, se transformă în aspecte ale unei realități irepetabile.

Totodată, volumul I al *Pământului deștelenit* aducea pe primul plan al acțiunii figurile celor trei comuniști — Davidov, Nagulnov și Razmiotnov — atît de diferiți din punct de vedere caracterologic dar și atît de uniți prin atașamentul lor total față de cauza Partidului. Atitudinea neșovăitoare a comuniștilor apărea ca unul din factorii hotărîtori ai victoriei.

După cum își aduc aminte cititorii, romanul *Pământ deștelenit* începe într-un chip tipic șolohovian. Din primele epizoade se conturează un conflict ce nu poate fi rezolvat printr-un compromis. Davidov și Polovțev care sosesc aproape în același timp în Gremiacii Log reprezintă două forțe sociale între care lupta e pe viață și pe moarte. E semnificativ că cei doi nu se întîlnesc niciodată. Dacă s-ar întîlni, romanul ar trebui să se închee cu această scenă decisivă.

Primul volum al *Pământului deștelenit* luat ca atare (timp de aproape 30 de ani el trebuie să fie apreciat ca o operă quasi-independentă) are o construcție clasică. Cele două grupuri de personaje se înfruntă în jurul unei probleme foarte clare: înființarea unui colhoz. Dușmanii caută să zădărnicească activitatea comuniștilor. Aceștia din urmă luptă pentru împlinirea sarcinii date de partid. Acest conflict se rezolvă practic încă în volumul întii. După apariția articolului lui Stalin *Amețeală de pe urma succesorilor*, cititorul capătă convingerea că nimeni și nimic nu mai poate întoarce înapoi drumul țărănimii muncitoare către colectivizare. Și totuși romanul nu se termină. Spre sfîrșit apar complicații neprevăzute: Davidov se încurcă într-o legătură stupidă cu Lușka, Polovțev se reîntoarce la Ostrovnov, Tiska Rvannii fuge din Siberia și o chiamă pe Luska în pădure unde se ascunde. Astfel dintr-un anumit punct de vedere romanul ce se părea încheiat, abia începe... Dar de data aceasta nu soarta colhozului e pusă în joc, ci soarta eroilor.

Farmecul volumului II al *Pământului deștelenit* izvorăște mai cu seamă din adîncirea și amplificarea destinului personale ale eroilor principali. Fiecare din ei trece prin cîte o încercare nouă. Încercările îi oțlesc pe cei

tari și-i împing în mocirla decăderii pe cei slabi.

Davîdov cunoaște chinurile unor suferințe amare. El e derutat și de ușurința cu care a căzut în plasa unei femei despre care își dă seama că nici nu-l iubește, dar și de critica gravă a lui Șalii. Bătrînul fierar îi reproșează lipsa de vigilență și insuficienta atenție față de părerile localnicilor. Dar conștiința greșelilor nu-l doboară pe Davîdov, ci-l căleşte. El se regăsește în cele din urmă și în activitatea sistematică de depistare a bandiților și în dragostea curată, aproape naivă, dar minunat de frumoasă pentru Variuha. Ca președinte de colhoz cîștigă stima și recunoștința localnicilor. Moare ca un erou apărînd cauza sovietelor.

Se împlinește ca un impresionant caracter pozitiv și Nagulnov. Nu renunță nici la ciudățeniile sale, nici la modul său specific de a rezolva, de unul singur unele probleme (răfuiala cu Tișka), dar de cîtă demnitate, dă dovadă în învingerea propriilor suferințe, cît de măreț este atunci cînd strivește cu disprețul său abaterile meschine ale fostei sale soții. Nagulnov devine și mai întunecat și mai ursuz (viața a fost vitregă cu acest om) dar nicio durere nu poate clinti intransigența sa revoluționară. Pînă la urmă tot el descoperă cuibul viperelor și tot el cade primul împlinindu-și datoria.

Se împacă oarecum cu propriul destin și Razmiotnov. Învață să ceară de la viață doar ceea ce ea-i poate da. Rămîne un om moale, meditativ, dar se scutură de lîncezeală. Cînd, după moartea lui Nagulnov, organizația de partid îl alege secretar, cititorul nu se îndoiește că el va ști să apere cu fermitate linia partidului.

Crește sub ochii cititorului Kondrat Maidanikov. Se izbăvește de îndoieli și reveniri ale dorului de proprietate. Cere să fie înscris în partid. Spre sfîrșit sătenii îl aleg în unanimitate președinte al gospodăriei agricole colective.

Astfel volumul II al *Pămîntului desțelenit* ne apare ca o carte care ne dezvăluie cum realitatea sovietică, lupta pentru o cauză dreaptă îi ajută pe oameni să se curețe de rămășițele lumii vechi, să devie din ce în

ce mai demni de fericirea epocii socialiste. Alături de eroi principali cresc și alți eroi, ca fierarul Șalii, de pildă. Pe de altă parte apar și personaje noi: Variuha, această felișcană naivă și minunat de cinstită, secretarul comitetului raional de partid Nesterenko, omul care se dedică întreg muncii, care literalmente se mistuie muncind, tăcutul dar înverșunatul Adjarov, etc.

Dar dacă personajele pozitive sînt înfățișate în ascensiune cele negative parcurg cu repeziciune un drum invers. Ostrovnov, devine un criminal de rînd, își omoară într-un chip bestial propria mamă. Dacă la început (în volumul I) el este arătat ca un om care completează din principiu împotriva puterii sovietice, acum, devenind o unealtă oarbă în mîna ofițerilor albi, Lukici se transformă într-un cinic perfid, meschin, descompus. Se descompun sub ochii noștri și cei doi ofițeri Polovtsev și Likievski. Certurile lor stupide, isterice, ni-i înfățișează ca pe niște ființe aproape animalizate. Nu mai cred în nici o „răsturnare” a puterii sovietice dar continuă să uneltească pentru a comite crime, a provoca nenorociri. În sfîrșit trece printr-o metamorfoză mai mult decît grăitoare și Lușka. Izgonită din sat, ea se „aranjează” splendid, măriindu-se cu un „specialist” cu „situație”. Adică se prostituează. Dar implicit pierde tot farmecul ei feminin. Intîlnind-o la oraș Razmiotnov aproape că n-o recunoaște; e obeză, plată, lipsită de orice personalitate.

După cum vedem deci, în volumul II al *Pămîntului desțelenit* toate personajele se conturează mai bogat. Pînă și moș Sciucar devine mai vorbăreț și mai ales mai înclinat spre dezbaterăa unor probleme politice și filozofice. Contururile umoristice ale personajului devin mai nuanțate; moș Sciucar cu toate că „încurcă” delicios cele mai nepotrivite chestiuni, capătă totuși în atitudinea sa ceva esopic. Și pe el viața nouă îl aduce la realitate.

Astfel volumul II al romanului *Pămînt desțelenit* desminte strălucit interpretările răuvoitoare ale criticii burgheze care pretindea la apariția primului volum că subiectul prin excelență „politic” al romanului l-a împiedicat pe Șolohov să adîncească

amplu caracterele eroilor. Realitatea a dovedit contrariu: că subiectul prin excelență politic a creat condițiunile prielnice pentru ca personajele pozitive să se dezvăluie și mai bine, să apară cititorilor ca niște personaje multilaterale, complexe, cu un univers suietesc foarte bogat. Această evoluție a personajelor în cadrul unor realități în aparență cu totul obișnuite, în împlinirea unor obligații cotidiene, se reliefează spre sfârșit ca o dovadă strălucită a superiorității vieții noi, a superiorității regimului socialist. Lupta pentru socialism ne este înfățișată nu doar ca o luptă pentru dreptate socială și bunăstarea oamenilor dar și ca o luptă pentru înălțarea lor, pentru afirmarea a tot ce este mai frumos și mai demn în oameni. Romanul *Pământ desțelenit* se împlinește deci ca o operă profund optimistă, în ciuda faptului că doi dintre eroii principali mor tragic. Pierderea lor îndurerează, ne umple sufletul de tristețe și de ură împotriva dușmanilor

criminali. Dar nu descurajează. Davîdov și Nagulnov își dau viața eroic și tocmai de aceea continuă să trăiască în amintirea oamenilor, mobilizându-i mai departe prin exemplul lor, spre noi victorii, spre noi realizări, pe același drum al luptei neabătute.

Apărută într-un moment de puternică ofensivă pe toate fronturile a socialismului, volumul II al *Pământului desțelenit* se înscrie în bătălia ideologică de azi ca o puternică armă de luptă. Prin excepționalele sale calități artistice, prin finețea stilului, umorul savuros, zugrăvirea magistrală a celor mai ascunse frământări omenești, prin conținutul său generos și patosul partinic, cartea aceasta este o pildă și un îndemn. O pildă de slujire neabătută a cauzei comuniste de către autor, un îndemn la intensificarea luptei, la tenacitate, perseverență, curaj, devotament neprecupețit. E o carte care cheamă la noi lupte, la noi eforturi orientate către aceleași scop —

LUCRĂRI DE SPECIALITATE

(Urmare din pag. 41)

tare în veacul următor (în 1879—1898 apare *Vechea bibliotecă maghiară* a lui Károly Szabó și Árpád Hellebrant), în bună măsură în cadrul Bibliotecii Széchényi înființată de Academia Ungară de Științe (Bibliografia Ungariei, 1712—1860 apare la Budapesta în 1888—1892) bibliografia națională maghiară a fost continuată pînă în 1942 în cadrul aceleiași biblioteci apoi (1942—1944) de către Institutul de Sociografie al Universității din Pécs.

După 1945 organizarea activității bibliografice în R. P. Ungară capătă orientarea științifică și politică nouă caracteristică țărilor de democrație populară, beneficiind larg de experiența sovietică în acest domeniu. Pál Bélley expune pe larg liniile directoare ale acestei activități în care Biblioteca Széchényi păstrează un rol important ca centru de înregistrare a muncii desfășurată de celelalte biblioteci și instituții de cultură și ca centru de îndrumare a activității bibliologice din întreaga țară.

Volumul se încheie cu o anexă (p. 157—158) cuprinzînd *Publicații bibliografice generale din Republica Democrată Germană despre scrierile din țările de democrație populară* și cu un *Indice* de editori, titluri și nume.

Bibliografia în țările europene de democrație populară reprezintă, în ansamblu, o lucrare bine redactată, cu o informație bogată, utilă oricărui cititor de limbă germană. Caracterul sistematic al acestei culegeri, îmbinarea armonică a contribuțiilor privind fiecare țară, redactate după același plan și cu dezvoltări egale, informațiile de primă sursă furnizate de autorii capitolului, specialiști cunoscuți din fiecare țară prezentată în lucrare o desemnează drept un instrument de bază, necesar bibliografilor de pretutindeni pentru corecta lor documentare privind bibliografia țărilor de democrație populară.

VIRGIL CANDEA

Stăruim să recomandăm

OPARIN, A. I. *Originea vieții pe pământ*. Ediția a III-a complet revizuită. București, Editura științifică, 1960, 475 p.

Problema originii vieții pe pământ constituie o problemă extrem de complexă, preocupând nu numai pe biologi ci și pe orice om de cultură. Lucrarea lui A. I. Oparin *Originea vieții pe pământ* este o lucrare de un înalt nivel științific care reușește să indice căile pe care

le-a parcurs gândirea omenească în năzuința ei de a cunoaște această problemă, dând și un bogat tablou al dezvoltării progresive a naturii care a dus la apariția vieții pe pământ. Scrisă de pe pozițiile materialismului dialectic și generalizând uriașele succese obținute în secolul nostru de știința biologică, lucrarea lui A. I. Oparin este o valoroasă contribuție la tezaurul științei biologice mondiale, la elucidarea materialistă a problemelor fundamentale ale acestei științe.

Secole de-a rândul, problema originii vieții pe pământ a constituit „mărul discordiei” între materialişti și idealişti. Secole de-a rândul s-a considerat că viața a fost creată de o ființă supranaturală, denumită în cele mai diferite feluri de religiile respective. Secole de-a rândul s-au adunat prin truda celor mai înaintați oameni de știință, datele care au creat premisele marilor descoperiri făcute de Darwin, Pasteur și apoi a celor pe care le înregistrează secolul XX. Trăim în prezent epoca în care în laborator pot fi create condițiile reproducerii experimentale a unor etape ale dezvoltării istorice

a materiei, ale sintetizării vieții, ale trecerii de la materia anorganică la materia organică.

Și în acest domeniu ca și în multe alte domenii, știința sovietică se află în fruntea științei mondiale. Tocmai aceste uriașe cuceriri ale științei biologice sovietice, le vom cunoaște citind lucrarea lui A. I. Oparin *Originea vieții pe pământ*.

★

DAICOVICI, C. și DAICOVICI, H. *Sarmizegetusa*. Cetățile și așezările dacice din Munții Orăștiei. București, Editura „Meridian”, 1960, 70 p. cu ilustr. (În colecția „Monumentele patriei”).

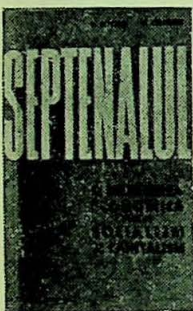
Numeroasele săpături arheologice întreprinse în ultimii zece ani au scos la iveală un adevărat tezaur științific, în diferite regiuni ale țării noastre. Lucrarea *Sarmizegetusa* ilustrează într-un text bine documentat și cu numeroase planșe, fotografii și hărți, rezultatele obținute în urma săpăturilor arheologice făcute la așezările dacice din Munții Orăștiei.

Începând din anul 1950, în această regiune s-au făcut săpături arheologice în fiecare vară. Apreciind însemnătatea deosebită a așezărilor dacice, Consiliul de Miniștri a declarat această regiune — zonă de rezervație arheologică și muzeu național. Cercetările întreprinse au aruncat o lumină nouă asupra civilizației dacice și asupra nivelului tehnic atins de daci în producția uneltelor și a bunurilor de consum. Urmele numeroaselor construcții publice sau ale gospodăriilor țărănești, varietatea imensă de unelte și alte obiecte de uz practic, precum și ceramica găsită în aceste locuri reprezintă mărturii prețioase ale unei civilizații de tip superior. Vechea cetate Sarmizegetusa a devenit un

centru important de cercetări științifice, și de educație patriotică și va fi în curînd un punct turistic foarte atractiv. Lucrarea *Sarmizegetuza* îmbogățește considerabil sfera cunoștințelor generale despre cultura spirituală a dacilor, informînd cititorii asupra ultimelor concluzii la care au ajuns oamenii de știință în această problemă fiind și un ghid turistic. Datorită bogatului material documentar, bibliotecarii pot folosi această lucrare în activitatea lor dusă cu cititorii, pentru cunoașterea patriei.

*

ALEKSEEV A., și RABINOVICI M. *Septenarul și întrecerea economică dintre socialism și capitalism*. București, Editura politică, 1960, 96 p.

Lucrarea lui A. Alekseev, și M. Rabinovici, apărută nu de mult în traducere românească, este consacrată planului septenal de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anii 1959—1965, adoptat de cel al XXI-lea Congres al P.C.U.S.

producției și productivității muncii, a venitului național, a avuției sociale etc. victoria socialismului în întrecerea economică cu capitalismul este inevitabilă.

În capitolul 4, autorii arată că pe baza dezvoltării impetuoase a forțelor de producție, în anii septenarului nivelul de trai al poporului sovietic va crește considerabil, în U.R.S.S. vor fi create premisele pentru un belșug de bunuri materiale și spirituale, ceea ce va permite Uniunii Sovietice să se apropie rapid de faza superioară a comunismului.

Al cincilea și ultimul capitol al lucrării este consacrat întrecerii economice dintre sistemul mondial socialist și lumea capitalistă în ansamblul ei. Autorii relevă că nu este departe ziua cînd capitalismul va fi definitiv întrecut, iar socialismul victorios, accelerîndu-și ritmul, se va dezvolta mai departe pe drumul construcției comuniste.

Lucrarea lui A. Alekseev, și M. Rabinovici merită a fi popularizată în rîndurile celor mai diferite categorii de cititori.

*

DOLGU GHEORGHE. *Monopolurile*. Profeții uriașe. Reacțiune. Mizeria maselor. București, 1960, 47 p. (Colecția „Societatea pentru răspîndirea științei și culturii”).

În primul capitol al lucrării, pornind de la tezele leniniste cu privire la posibilitatea și necesitatea obiectivă a coexistenței pașnice îndelungate a capitalismului și socialismului și la întrecerea economică dintre ele, autorii relevă că Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste militează cu consecvență pentru triumful principiului coexistenței pașnice în relațiile dintre țările cu sisteme sociale diferite. Totodată, se arată că coexistența pașnică a acestor țări este legată inevitabil de întrecerea pașnică dintre ele în dezvoltarea economiei.

În următoarele două capitole, se analizează principalii factori care determină înfăptuirea cu succes a sarcinii economice fundamentale a U.R.S.S., subliniindu-se că planul septenal constituie o etapă hotărîtoare în îndeplinirea acestei sarcini și că datorită ritmului mai rapid de creștere a

Deși e scrisă într-un limbaj extrem de accesibil, și este o lucrare de dimensiuni reduse, broșura lui Gheorghe Dolgu, *Monopolurile* pune o serie de probleme esențiale care constituie trăsătura caracteristică a vieții contemporane, a principalelor țări capitaliste. Arătînd care este extinderea pe care au luat-o monopolurile asupra tuturor domeniilor de activitate și subliniind principalele trepte de dezvoltare ale monopolurilor cît și principalele forme de monopol, (cartelul, sindicatul, trustul, concernul) și apoi ilustrînd cu cifre uriașă putere a monopolurilor, autorul dă încă din primele pagini ale lucrării o descriere documentată deși succintă a problemei pe care și-o propune ca temă. Vorbînd apoi despre subordonarea aparatului de stat de către monopoluri pe

calea „uniunilor personale“ în scopul consolidării dominației lor economice și politice, al sporirii profiturilor și al lărgirii expansiunii imperialiste, deci despre problemele capitalismului monopolist de stat, autorul intră în miezul subiectului tratat.

Trebuie să subliniem caracterul combativ al acestei lucrări, marele număr de date statistice edificatoare care demască fără cruțare caracterul profund rapace, exploatare al imperialismului în general și al celui din zilele noastre în special. De asemenea un loc important îl ocupă în cadrul acestei lucrări combaterea teoriilor burgheze care, sfidând cea mai elementară evidență, afirmă că în zilele noastre capitalismul ar fi devenit

„popular“, că nu ar mai fi... capitalism! Că lucrurile nu stau așa cum îndrăznesc să susțină apărătorii ideologici ai capitalismului o dovedesc statisticele — chiar cele oficiale — privitoare la nivelul de trai al clasei muncitoare, la uriașele profituri realizate de monopoluri, o dovedește lupta revoluționară a maselor muncitoare de la orașe și sate conduse de partidele comuniste și muncitorești din aceste țări, și despre care autorul vorbește pe larg și în mod convingător.

Luată în ansamblul ei, lucrarea *Monopolurile* este o carte accesibilă celor mai largi pături de cititori, putând fi recomandată de toți bibliotecarii.

CALENDAR

12 IANUARIE — 85 de ani de la nașterea scriitorului progresist american Jack London (1876—1916).

Opera lui Jack London, oglindind în mare măsură viața sa zbuciumată, plină de neazuri și dramatice căutări, exprima cu multă vigoare revolta împotriva nedreptăților generate de orînduirea capitalistă.

V. I. Lenin aprecia în mod deosebit opera lui Jack London pentru optimismul robust, dragostea de viață și încrederea în viitorul unei orînduiri, în care să fie lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om. [London, Jack. *Călciul de fier*. Buc., E.S.P.L.A., 1960, 448 p. (Biblioteca pentru toți); London, Jack. *Chemarea străbunilor*. Buc., Editura tineretului, 1957. 143 p. (Biblioteca școlară); London, Jack. *Colț alb*. Buc., Editura tineretului, 1959, 223 p., London Jack. *Lup Larsen*. Buc., Editura tineretului, 1958, 327 p. (Colecția Cutezătorii), London, Jack. *Martin Eden*. Buc., E.S.P.L.A., 1959, XX+452 p. (Clasicii literaturii universale), London, Jack. *Mihail, câine de circ*. Buc., Editura tineretului, 1959. 335 p.]

13 IANUARIE — 90 de ani de la nașterea lui Karl Liebknecht (1871—1919).

Militant de seamă al mișcării muncitorești germane, unul din întemeietorii Partidului

Comunist din Germania și al mișcării comuniste a tineretului german, Karl Liebknecht s-a manifestat ca un consecvent internaționalist și antimilitarist. Pentru vederile sale a fost deseori închis, dar eliberat datorită intervenției maselor. Fiind unul din organizatorii grupului revoluționar *Spartakus* și conducător al insurecției muncitorilor berlinezi din ianuarie 1919, Liebknecht a fost arestat și asasinat la 15 ianuarie 1919 împreună cu Rosa Luxemburg. [Liebknecht, Karl. *Cuvîntări și articole alese*. Buc., Editura politică, 1959. 448 p.]

15 IANUARIE — 1850 s-a născut marele poet român Mihail Eminescu (m. 1889).

Creată într-un interval de două decenii, opera lui Eminescu a devenit astăzi un bun al poporului muncitor. Amintim mai jos câteva din edițiile operelor sale apărute în ultimii ani. [Eminescu, Mihail. *Literatură populară*. Culegeri și prelucrări. Buc., Editura tineretului, 1956. 286 p. (Colecția „Miorița“); Eminescu, Mihail. *Poezii*. Cu o prefață de Mihail Sadoveanu. Buc., E.S.P.L.A., 1957. 288 p. (Biblioteca pentru toți); Eminescu, Mihail. *Poezii*. Buc., E.S.P.L.A., 1958. 660 p.

18 IANUARIE — 140 de ani de la începerea răscoalei populare conduse de Tudor Vladimirescu. (1821).

La 18 ianuarie 1821 Tudor Vladimirescu înalță steagul răscoalei populare la Padeș în Oltenia, pornind în fruntea pandurilor săi către București. Această răscoală a dat o puternică lovitură orânduirii feudale interne și suzeranității turcești, constituind o importantă etapă în lupta poporului român pentru pământ, dreptate și independență națională. [Documente privind Istoria României. Răscoala din 1821. Documente interne. Buc., Editura Academiei R.P.R., 1959—1960. 3 vol. (Academia R.P.R. Institutul de Istorie); Iordan, B. Zile și nopți în furtună. Buc., Editura militară, 1959—1960. 2 vol.].

21 IANUARIE — 40 de ani de la întemeierea Partidului Comunist Italian. (1921).

La Livorno, în 1921, Palmiro Togliatti și Antonio Gramsci au întemeiat, pe baza aripei de stînga revoluționare din partidul socialist italian, Partidul Comunist Italian. În perioada dominației fasciste partidul s-a situat în fruntea luptei antifasciste iar după doborîrea dictaturii lui Mussolini a fost conducătorul rezistenței italiene împotriva ocupanților germano-fasciști.

Continuatorul celor mai bune tradiții revoluționare italiene, Partidul Comunist Italian credincios învățaturii marxist-leniniste, a dobîndit un imens prestigiu în rândurile maselor populare din Italia. [Din materialele Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Italian. Raportul tovarășului Palmiro Togliatti. Kommunist, XXXVIII (1960), nr. 3 (febr.), p. 119—145; Togliatti, Palmiro Partidul Comunist Italian, Buc., Editura politică, 1960, 133 p.; Togliatti, Palmiro. Situația actuală și lupta clasei muncitoare din Italia. Kommunist, XXXVIII (1960), nr. 11 (iulie), p. 94—107].

— 70 de ani de la nașterea scriitorului sovietic Ilya Grigorevici Ehrenburg (1891).

Autor al multor lucrări, Ilya Grigorevici Ehrenburg și-a dăruit scrisul poporului sovietic și promovării spiritului de prietenie și pace între popoare. În opera sa el a luat o atitudine activă în fața problemelor vieții, creația lui literară fiind pătrunsă de înaltul sentiment de răspundere al scriitorului față de societate și oglindind lupta omului sovietic pentru construirea societății comuniste.

Ilya Ehrenburg este Laureat al Premiului Internațional „Lenin” pentru întărirea păcii între popoare și membru în Consiliul Mondial al Păcii. [Ehrenburg, I. G. Al nouălea val. Buc., Cartea Rusă, 1954. 2 vol.; Ehrenburg, I. G. Căderea Parisului. Buc., Cartea Rusă, 1956. 227 p.; Ehrenburg, I. G. Ce-i trebuie omului. Buc., Cartea Rusă, 1918. 184 p.; Ehrenburg, I. G. Furtuna. Buc., Cartea Rusă, 1957. 779 p.; Ehrenburg, I. G. Insemnări din Japonia. Buc., Cartea Rusă, 1958. 68 p.+12 f. pl.; Ehrenburg, I. G. Și a fost ziua a doua. Buc., Cartea Rusă, 1957. 300 p.].

29 IANUARIE — 95 de ani de la nașterea scriitorului progresist francez Romain Rolland (1866—1944).

Scriitor eminent critic muzical, Romain Rolland și-a închinat întreaga lui viață luptei consecvente a adevărului, păcii și prieteniei între popoare. El s-a arătat de la început ca un adevărat prieten al Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și al Uniunii Sovietice, ridicîndu-se cu curaj împotriva fascismului și imperialismului, pentru apărarea U.R.S.S. și a păcii. [Rolland, Romain Inimă vrăjită, Buc., Editura de stat, 1950, 4 vol., Rolland, Romain Colas Breugnon. Buc. E.S.P.L.A., 1958, 271 p. (Biblioteca pentru toți); Rolland, Romain Jean Cristophe. Buc., E.S.P.L.A., 1957—1958. 3 vol. (Clasicii literaturii universale); Rolland, Romain Pentru cine scriu? Articole și evocări. Buc., E.S.P.L.A., 1951. 88 p. (Mica bibliotecă critică); Rolland, Romain Viața lui Beethoven. Buc., Editura tinerețului, 1959. 128 p.].

Abonamentele la revista CĂLĂUZA BIBLIOTECARULUI pe anul 1961 se pot face la toate oficiile poștale din țară, prin factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi.

Se pot face și abonamente personale.

COSTUL UNUI ABONAMENT :

pe 3 luni : 6 lei ; pe 6 luni : 12 lei ; pe un an : 24 lei.

Noi modele de mobilier pentru **BIBLIOTECI**

În acest an Ministerul Învățămîntului și Culturii a avizat confecționarea unui mobilier special pentru bibliotecile care folosesc accesul liber la raft al cititorilor. Avînd o linie modernă, confecționat pe schelet metalic, asamblat prin sudură și vopsit în culoare vernil sau bej, cu polițele executate din pannel-furniruit cu furnir de fag sau de stejar și lustruit în culoare naturală, noul mobilier prezintă mai multă durabilitate și se poate muta cu ușurință după nevoi.

Pentru procurarea acestui mobilier Sfaturile populare pot face comenzi ferme Direcției de aprovizionare și desfacere a Ministerului Învățămîntului și Culturii din București str. 30 Decembrie nr. 10, indicînd denumirea mobilierului și numărul desenului înscris în aceste fotografii alăturate.

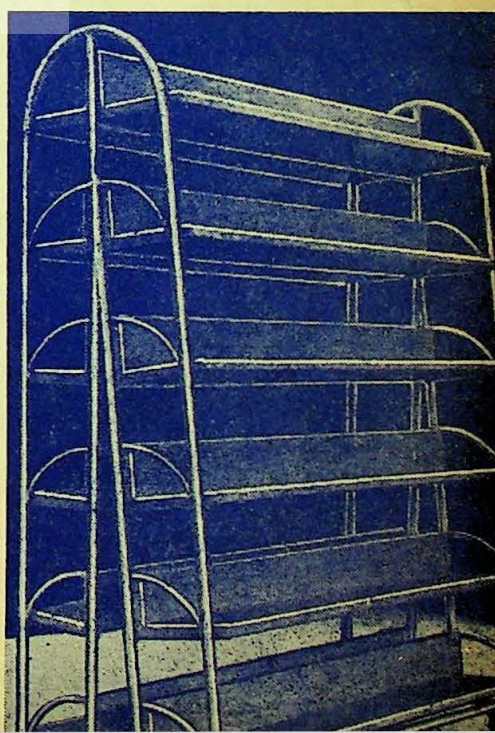
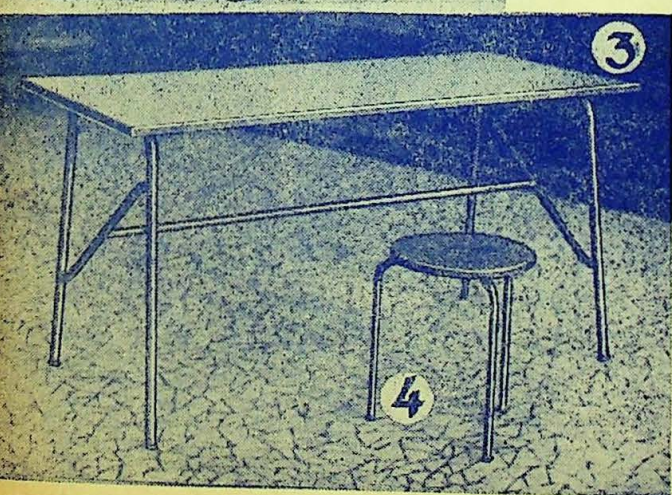
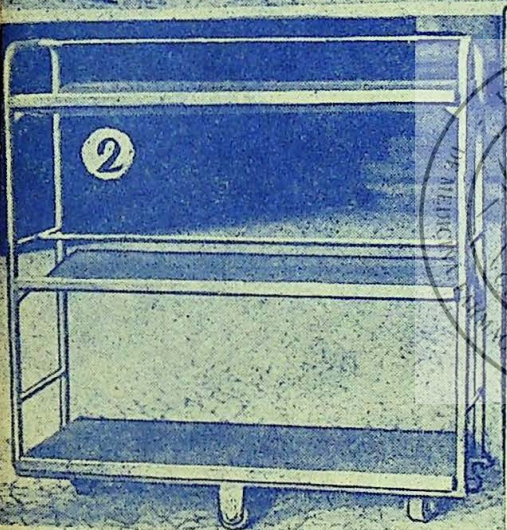
1. Vagonet pentru cărți (desen nr. 584-00) lei 875.

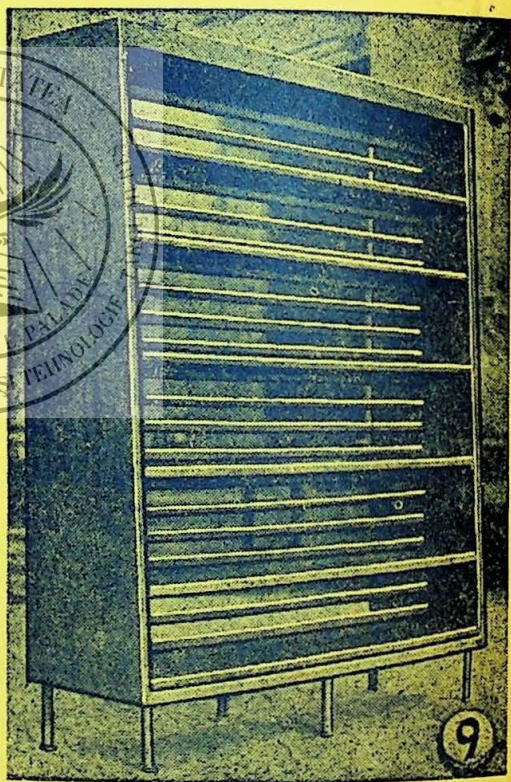
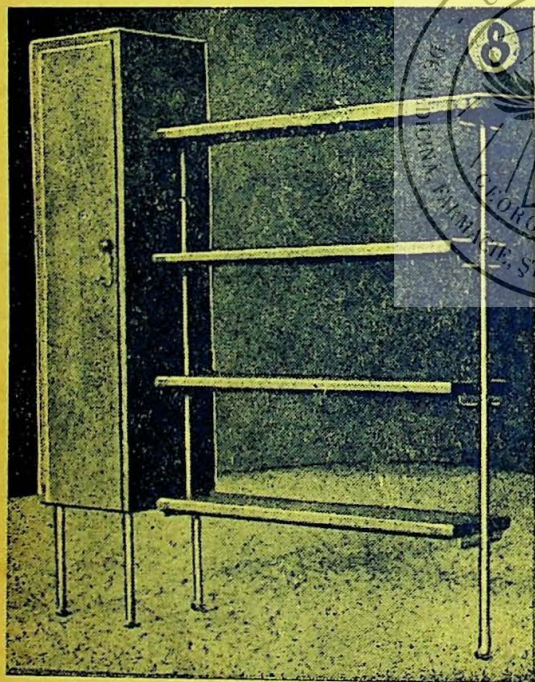
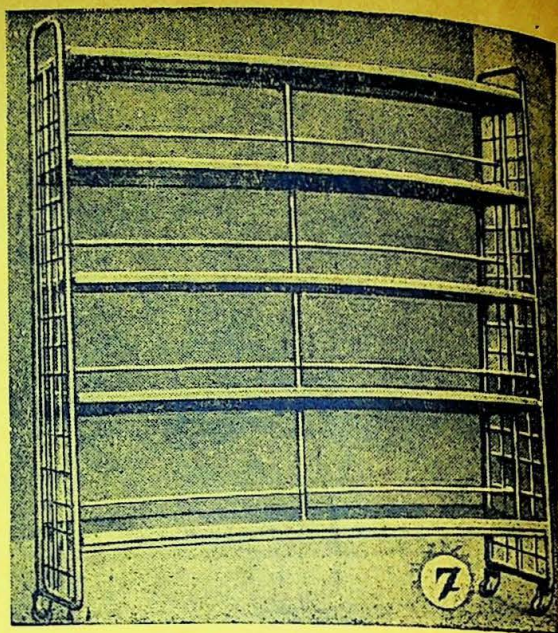
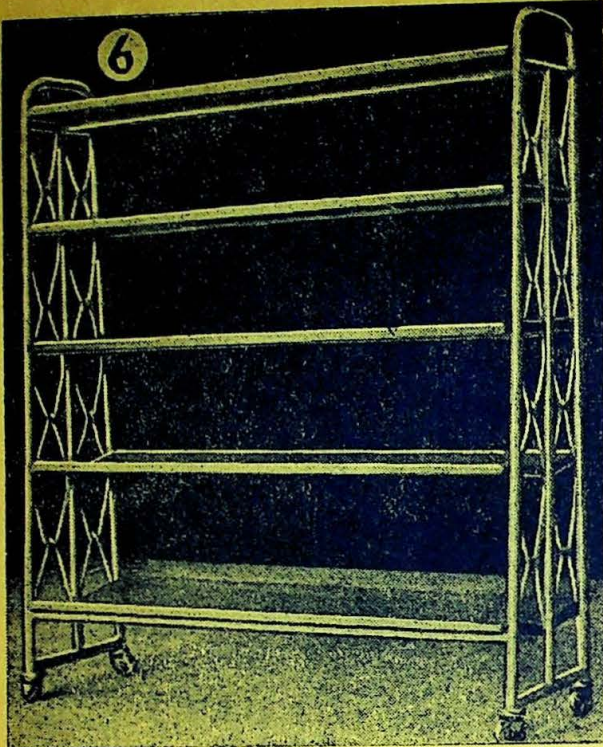
2. Cărucior pentru transportat cărți (tip A desen 591-00) lei 693.

3. Masă pentru bibliotecă, polivinilin (desen nr. 582-00) lei 510.

4. Taburet cu picioare din țevă (desen 581-00) lei 65.

5. Raft dublu pentru cărți, mobil (desen 586-00) lei 2200.

6. Raft dublu pentru cărți, mobil. Md. I
(desen nr. 586—00) lei 1732.

7. Raft dublu pentru cărți, mobil. Md. II
(desen nr. 598—00) lei 1752.

8. Biblioteca din țevă (desen nr. 750 00)
lei 493.

9. Raft dublu pentru cărți, cu picioare din
metal (desen nr. 589—00) lei 1482.

10. Fișier cu sertare pentru fișe-catalog
(desen nr. 592—00) lei 233.

